



JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:n

JÄSENLEHTI

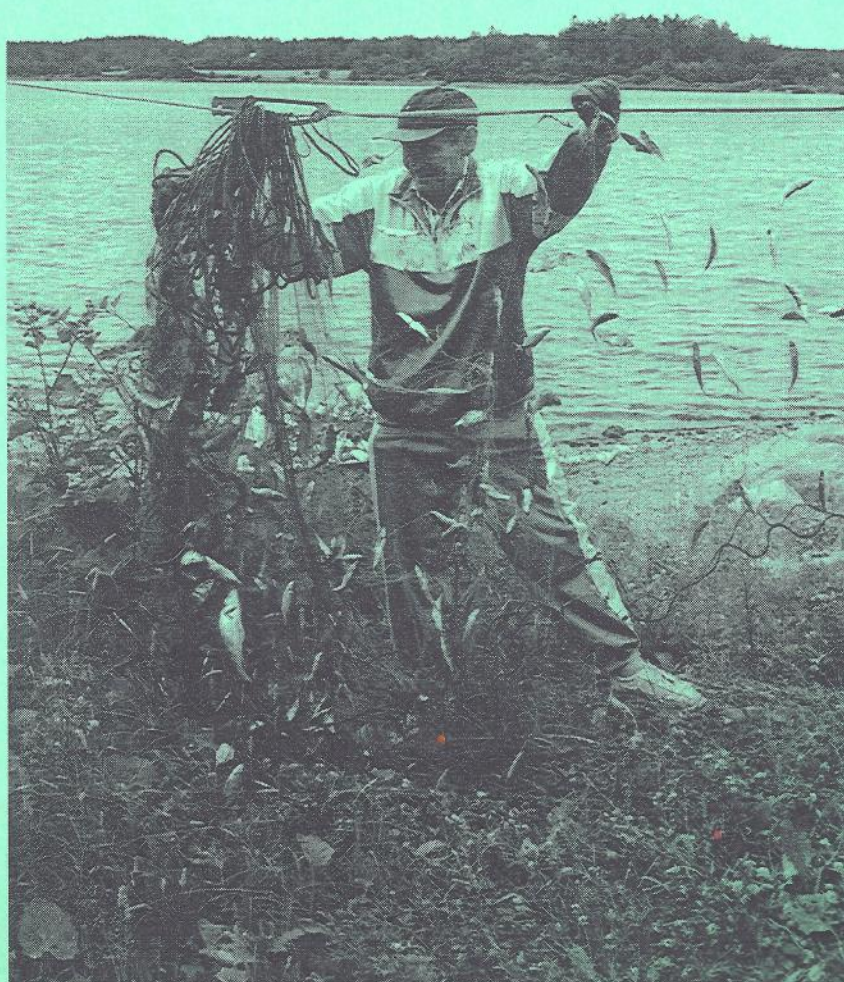
3/97

KOEKALASTUSTA PITKÄJÄRVELLÄ

J

O

Y



KERÄTYT KALAT LASKETAAN KAPPALEITTAIN
ROSKAKALAA ON RUNSAASTI

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Painos 600 kpl.

Jäseniä 327. 21. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimituksen osoite: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo

PAINOPIIKKA: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSe print. ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1997

PUHEENJOHTAJA	Silve Sahlan Tammipäänpolku 5 A	847 363
JÄSENET	Olavi Laine varapuheenjohtaja Jupperinmetsä 4	846 866
	Kai Haapamäki Kalliotie 11	843 384
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	846 054
	Lasse Lehto Tammipää 2	853 3093
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 11	843 384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	846 487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN		
Jäseninä voivat olla:		
Varsinaisina jäseninä	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Henkilöjäseninä	Jokainen Jupperissa asuva	
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei peritä	
Kannattavina jäseninä	Esim. yhtiö, yhdistys tms.	
JÄSENMAKSU	200 mk vuodessa	

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevien yhdistyksemme pankkiyhteyksien kautta. Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

JÄSENLEHDEN KANSI: nimimerkki SaSa
KANSIKUVA: KOEKALASTUSTA PITKÄJÄRVELLÄ
KUVA: Juhani Hämeri



PUHEEN JOHTAJAN PALSTA

Tervetuloa jälleen kesälomilta. Yhdistyksen toiminta viriää kesätauon jälkeen ja toivomme innokkaita osallistujia toimintaamme tukemaan. Ottakaa yhteyttä johtokunnan jäseniin, jos teillä on uusiakin aloitteita. Tekijöitä tarvitaan!

Johtokunta teki kesäretken Hirvensalmen Kissakoskelle, jossa Eila Räisänen käynnistää yrttikuivaamon toimintaa. Mielenkiintoinen hanke, jonka toiminnasta ja menestyksestä saamme toivottavasta kuulla Eilalta itseltään.

Tammerhön kunnostamista jatketaan. Sisätiloissa kellariin rakennettu vesivessa kaipaisi viimeistelyä. Sen lisäksi, kuten ohikulkijat ovat varmasti huomanneet, pihan kunnostaminen olisi ajankohtaista nyt, kun katutyömaan parakit ovat poissa.

Olette varmasti myös huomanneet *Tammerhön* edessä olevan bussipysäkin. Se ei ole mikä tahansa bussipysäkki, vaan yhdistyksen hankkima. Se kunnostetaan, ja siihen asennetaan yhdistyksen ilmoitustaulu. Nyt voisivat nekin ahkerat ilmoittautua maalaustalkoisiin, jotka tätä nykyä käyttävät tarmoaan suihkepullo käsissä. Tämä kiusallinen taidemuoto on näköjään edennyt meidänkin seudullemme.

Muutoksia toiminnassa tapahtuu tämän syksyn aikana. Kerhot kyllä aloittavat entiseen tapansa. Kuten tapahtumakalenterista huomaatte, ei nyt ole perinteistä Rantakentän kesäjuhlaa eikä Römppäjäisiä. Sen sijaan on elokuussa nuorison jamit Yhteistuvalla nejänä iltana. Syksyn juhlat aiomme keskittää koko perheen pikkujouluun, josta tarkemmat tiedot seuraavassa lehdessä, joka onkin lehden juhlanumero.

Muutoksia tapahtuu Tammipääntien varressa. Vuosia näkymää rumentanut entinen Elannon puolikas on vihdoin häviämässä. Sitkeästi siitä onkin saanut omistajaa huomauttaa. Rakennuslautakunnan määräämä uhkasakko pani vihdoin vauhtia purkuhommiin.

Muutoksia tapahtuu myös asukaskannassa. YIT-yhtymän rakennushankkeet Kiinteistöosakeyhtiö Espoon Tammipää I ja II sekä Asunto-osakeyhtiö Espoon Jupperinpiha käsittävät n. 50 asunnon rakentamisen. Aikamoinen asukasmäärän lisäys yhdellä kertaa seudullamme, jossa tähän asti on melkein yksinomaan ollut yksittäisiä pientaloja, vaikkakin jossain useitakin samalla tontilla.

^{*)}
Tässä lehdessä toisella sivulla oleva asemapiirroksien pienennys on tämän tekstin kirjoitusajalta. Lopullinen hanke voi vielä muuttua ennen rakennusluvan myöntämistä. Omasta puolestani toivoisin, että ainakin ulkonäkö olisi enemmän pientaloympäristöön sopeutuva.



Simo Sire

24. ELOKUUTA 1997

J O Y No. 3/97 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo
	Historiaa: Jupperin omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4	Saxittua
sivu 5	Nuorison jammailuillat Yhteistuvalla, ilmoitus
sivu 6	Laaja ja mielenkiintoinen toimintakenttä, kulttuuritoimenjohtaja Riitta Hurme haastattelussa
sivu 10	Yhdistyksen kirjelmä
	Ilmoituksia
sivu 11	Kartta KOy Espoon Tammipää I ja II, AS Oy Espoon Jupperinpiha
sivu 12	Mietteitä YTV:n Tulevaisuus 2020 -seminaarista

MIETELAUSE: Teillä ei ole aavistustakaan siitä, miten surkea mielipide minulla on itsestäni ja miten huonosti minä sen ansaitseen.

- William Gilbert

sivu 13	Kyllä maalla on mukavaa
sivu 14	Place de la Jupperi, Jupperinaukion epäviralliset avajaiset
sivu 15	Johtokunnan "excursio" Hirven-salmelle
sivu 16	"Vanha salakuljettaja..."
sivu 17	Seitsemän veljeksien nimet, Perustoja ja merkityksiä
sivu 18	Palkinnot palautteista
	Pätkäutisia
sivu 19	Keski-Savo -> kanava maailmalle
sivu 20	Tapahtumakatsaus
sivu 22	Hymyä huuleen
	Ilmoituksia
sivu 23	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 24	Tapahtumakalenteri



HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 3/1981

AIHEET:

- Päätoimittajan palsta: Rauhan puolesta sotaa vastaan: presidentti jättänyt paikkansa, pinnan alla asiat vedetään pöyhittäviksi, vanhat ulkopoliittiset lyömäaseet on kaivettu kätöistä, yöpakkaset tulisi jättää historiaan, tulevan suurin uhka on ydinsota, meidän tulisi valita presidentti, jolla olisi moraalista rohkeutta puhua ei vain Pohjolan, vaan koko Euroopan ydinaseettoman alueen puolesta.

- Puheenjohtajan palsta: Jupperilaiset perinteet viihtyisemmän asumisen puolesta: Jupperilaiset ovat arvostaneet viihtyisän asuinympäristön merkityksen, väsymättömällä innolla on ponnisteltu hyvän maankäyttötarkoituksen puolesta, perusta luotiin 1973 haastattelututkimuksella, uudisrakentaminen poikkeusluvalla on suosinut asukkaitten ehdottamaa tehokkuutta, Jupperi I:n kaavamerkinnoissa ei ole toteutunut asukkaitten ja suunnittelijoiden toiveet, tehokkuuden lisäksi kaavassa tulisi olla asuntojen lukumäärää osoittava merkin-tä, yhdistys ryhtyy tältä osin kaavatarkistukseen, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Kuusenoksa, IP-81.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:

- 33. valtakunnalliset kotiseutupäivät Keski-Uudellamaalla 7.-9.8.1981: selostus, Pekka Perttula.

- Asuinkunnasta kotiseuduksi: 33. valtakunnalliset kotiseutupäivät, Juhani Tarvas.

- 9.8.1981 Tuusula: Kotiseutupäiväartikkeli, Leena Tammela.

Päätoimittaja Pertti Leinonen

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Kutsu syyskokoukseen.

Asukastoiminta:

- Kesäjuhlien kilpailutulokset.

- Lasten teatteri: selostus tapahtumasta, Irmeli Perttula.

- Yhdistyksemme kesäjuhla: selostus.

- 1.7.1981 oli se suuri retkipäivä: Saaristoretken selvitystä.

Kunnallistekniikka yms.:

- Kirje Espoon kh:lle: Tarkennus Jupperi I:n asemakaavaan, kaava palautettaisiin ministeriöön asuntojen lukumäärärajoituksella varustettuna.

- Kaupunkisuunnittelulautakunnalle: Muistutus Jupperi II:n asemakaavahdotuksesta.

- Vastaus Pitkäläntien kevyen liikenteen turvallisuusjärjestelyn kirjeeseen.

Kuvitukset:

- Seitsemän kuvaa kesäjuhlilta.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Hellekesänä toivoisi voivansa jättää kaikki velvollisuudet sikseen. Lähteä vain vaelta-
maan niin kuin se Laaksoalahdentiellä tallus-
tellut karhu, joka lienee nyt Eurassa herkut-
telemassa toisten keräämää hunajaa. Tai
Hausjärven Liekki-sonni, jonka ei tarvitse
elää nälkäisenä, kun on ällä saada ruokaa
vapaudesta luopumatta. Autuaammille met-
sästysmaille puolestaan pääsi vapauteen
pyrkinyt strutsi, joka suomalaiseen liiken-
nekulttuuriin tottumattomana jäi auton alle.

Nyt kuitenkin on helle hellittänyt ja muuta-
mana viime päivänä on säässä ollut syksyn
tuntua muistuttamassa, että Tammenterhon
pihassa ja sisälläkin tarvittaisiin ahkeria
talkoolaisia ennen kuin maa alkaa routaantua
ja talvi yllättää.

Jupperilaisista löytynee edelleen talkoo-
henkeä ja halukkuutta käydä käsiksi korjat-
taviin kohtiin. Tämän sivun alalaidassa on
infoa asiasta. Tarttukaa toimeen!

Jäsenlehtemme 20. juhlavuosi huipentuu
marraskuussa ilmestyvään juhlanumeroon.
Yrityksille ja yksityisille henkilöille vihjeek-
si, että lehti ilmestyy marraskuussa, sopivas-
ti ennen joulua, joten ilmoittaminen kannat-
taa.

Toisaalla lehdessämme on tietoa ilmoitus-
hinnoista ja henkilöistä, jotka ottavat ilmoi-
tuksia vastaan.

Tänä syksynä ei vietetä Römppäjäisiä, vaan
nyt keskitytään nuoriin oikein useamman
illan merkeissä. *Jammailuillat MixTreeni-
tanssijumpan* merkeissä tarjoavat 10 - 16
-vuotiaille kolmena iltana "hyvää menoa ja
meininkiä", kuten ilmoitus lupaa.

Jupperissa nuoria riittää, joten luulisi
osallistujia löytyvän. Loppujameissa on
mahdollisuus myös oman vapaa-aiheisen
ohjelmanumeron esittämiseen, mikä sekin
on haastava tilaisuus toteuttaa itseään ja
siten ehkä innostaa muitakin kokeilemaan.
Ja kenties tästä loppukesän liikuntatapahtu-
masta tulee jokavuotinen.

Syyskuun alkaessa Tammenterhossakin
tapahtuu: kerhot alkavat toimintansa.

Ikään kuin alkusoittona voidaan pitää
näyttelytyöryhmän valmistelemaa uutta tee-
manäyttelyä, jonka aiheena on *Talot Juppe-
rissa: vanhaa ja uutta*. Avajaiset ovat tämän
lehden ilmestymispäivänä, eli 24.8. klo 11-
13. Tavataanko siellä?

Omenaista syksyä!



Saini Lanu

TAMMENTERHON KUNNOSTUS JATKUU SYKSYLLÄ

Tammenterho on jo toiminnan kannalta hyvässä kunnossa, kun saimme viime syksynä rakennet-
tua sinne vesi- ja viemärijohdot. Viimeistelytöinä pitäisi vielä kunnostaa kellaritiloja, sokkelia
sekä piha-alueen rakenteita (leikkipaikkoja, infotaulua, ympäristöä). Kunnostusta varten olemme
saaneet kaupungilta talkooavustusta tarvikkeiden hankintaa varten.

KUNNOSTUSTÖITÄ VARTEN TARVITAAN TALKOOTYÖNTEKIJÖITÄ. Mikäli olet
kiinnostunut osallistumaan talkoisiin, tule Tammenterhoon keskustelemaan työtehtävistä
TIISTAINA 26.8. klo 19.

Halukkuutesi talkootöihin voit myös ilmoittaa puhelimitse 843 384/KAI HAAPAMÄKI tai 846
86/OLAVI LAINE.

TERVETULO SAATTAMAAN TAMMENTERHON KUNNOSTUSTYÖT LOPPUUN!
Johtokunta

YHTEIS- PALVELUPISTE JA KAUPUNKI- TOIMISTOT



ESPOON KESKUS yhteispalvelupiste
Kirkkojärventie 4, 02770 Espoo
Avoimma ma-ke, pe 8-17, to 8-17.15
Neuvontapuhelin 806 5260

Yhteispalvelupisteestä ja kaupunkitoimistosta voi ostaa mm. joukkoliikenteen matkalippuja, kalastuslupia, opaskarttoja ja kaupungin julkaisuja. Toimistoista saa joukkoliikenteen kantakortteja ja niissä voi tutustua kaupungin kuulutuksiin sekä nähtäville asetettuihin lähialueen asemakaavoihin. Niistä voi noutaa mm. päivähoito- ja vuokra-asuntohakemuksia, sotaveteraanien kuntoutushakemuksia sekä muutto- ja koirailmoituslomakkeita. Toimistoista saa myös työvoimatoimiston julkaisuja ja niihin voi jättää kaupungin virastoille ym. laitoksille osoitettua postia. Yhteispalvelupisteessä voi lisäksi hoitaa joitakin poliisilaitoksen lupa-asioita ma-pe 8-16.15, p. 806 5265. Yhteispalvelupisteeseen ja Tapiolan kaupunkitoimistoon voi maksaa kaupungille tulevia maksuja, mm. koiraveron, päivähoito ja vesimaksut.



**LEPPÄVAARAN
KAUPUNKITOIMISTO**
Läkkisepänkuja 3 A
02600 Espoo
p. 8165 7682
Avoimma
ma-to 11-18, pe 8-15

V. 1935 Talous ja koti

Joulukuun 17 p.

N:o 23

v. 1935

III vuosikerta

VAIHTUNEET PAKETIT.



Onko osuustoiminta sosialismia?

Vastauksen kysymykseen saa jokainen juuri ilmestyneestä teoksesta, jolla on sama nimi. Teos on suppeaan muotoon laadittu, mutta silti sisältää runsaasti todistusaineistoa, jota lukee kiinnostuneena. — Hinta ainoastaan 12.—. Saatavana kirjakaupoista tai suoraan kustannusosakeyhtiö Soihdulta, Helsinki, Keskusk. 4 B.

Yksityis- yrittäjän vuosikirja I

on uusi mielenkiintoinen teos, joka alkaa huomattavan sarjan yksityisyrittäjyyttä koskevia esityksiä. Tällä kertaa ilmestyneessä ensimmäisessä kirjassa on viisi ansiokasta esitelmaa eri aloilta. Jokaisen yksityisyrittäjän kirjastoon välttämättä kuuluvaa teos. — Hinta vain 15.—, nid. 122 sivua. Saatavana Yksityisyrittäjien Liitolta, Keskusk. 4 B.

Ilmestyi 1935.
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapainos Oy.



Tule mukaan
 NUORTEN LOPPUKESÄN
 JAMMAILUILTOIHIN



MixTreeni-tanssijumpan merkeissä
 Yhteistuvalla Jupperissa
 (keltainen puurakennus Yhteistuvantiellä)

Esijamit kolmena iltana klo 18-19.30
 sunnuntaina 24.8
 tiistaina 26.8
 torstaina 28.8

Loppujamit lauantaina 30.8 klo 18-22
 ©

MixTreeni on n. 10-16-vuotiaille suunnattua liikuntaa, jossa on hyvää menoa ja meininkiä
 Tule rohkeasti katsomaan ja kokeilemaan!



Loppujameissa on mahdollista esittää myös oma ohjelmanumerosi (aiheena melkein mitä vain)



Tämän ilmaisen tapahtuman järjestävät Jupperin
 Omakotiyhdistys ja Mannerheimin
 lastensuojeluliiton Laaksolahden yhdistys
 Kysy lisää Merja Puromies p. 853 3087, Mirja
 Sandholm p. 852 3781

LAAJA JA MIELENKIINTOINEN TOIMINTAKENTTÄ

Kulttuuritoimenjohtaja Riitta Hurme tuntee liikkuvansa organisaatiossa sekä vaaka- että pystysuunnassa, laidasta laitaan, enemmän kuin useimmat kaupungin virkamiehet. Näin siksi, että kulttuuri on alue, jossa toisaalta työskennellään tiiviisti lähellä kaupunginjohtoa, ja toisaalta taas aivan kentällä. Kokonaisuutena se on erittäin laaja ja mielenkiintoinen toimintakenttä.

Itseään hän luonnehtii pohdiskelevaksi tyyppiä: - Ehkä se on sellainen tutkimuksellinen ote elämää ajatellessa. En tyydy pelkästään seuraamaan elämänmenoa, vaan minussa on myös maailmanparantajaa, hän toteaa.

Espoon kulttuuritoimenjohtaja, filosofian tohtori **Riitta Hurme** on syntynyt Mikkeliissä, mutta juuret ovat äidin puolelta Viipurista ja isän Joensuusta. Perhe muutti Helsinkiin Riitan ollessa 10-vuotias, ja hän katsoo hyvin vahvan nuoruuden identiteetin olevan nimenomaan Helsingistä, jossa hän asui 17 vuotta. Nyt on Espoossa tullut asuttua pian kauemmin kuin Helsingissä.

Riitta Hurme tuli ylioppilaaksi vuonna 1966 Helsingin kaksoisyhteislyseosta, valmistui Helsingin yliopistosta filosofian kandidaatiksi vuonna 1972, lisensiaatiksi 1981 ja väitteli tohtoriksi 1991. Väitöskirja käsitteli suomalaista lähiötä ja oli nimeltään **Suomalainen lähiö Tapiolasta Pihlajamäkeen**.

Espoon kaupungin kulttuuritoimenjohtajana hän on ollut alkusyksystä 1982 alkaen.

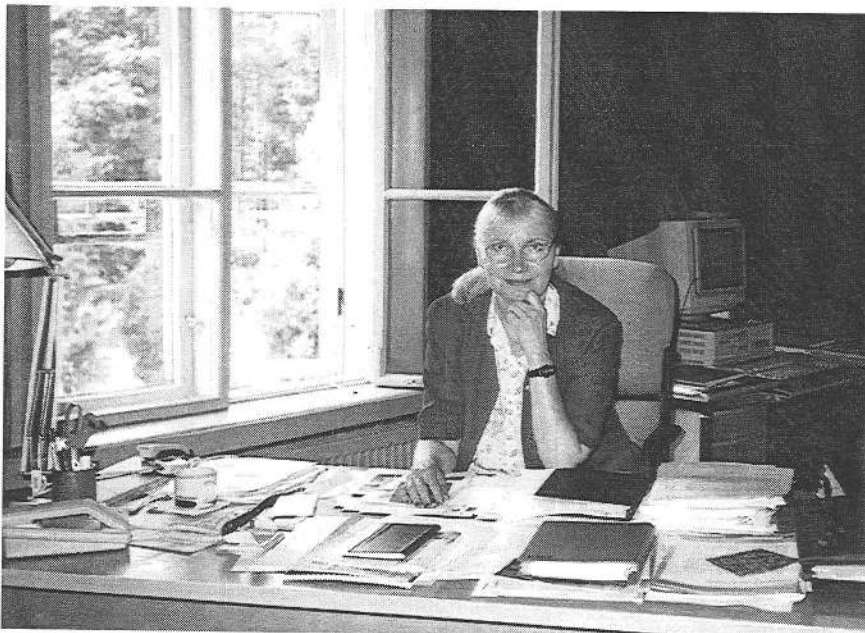
Pitkä tyttö oli hyvässä tarkkailuasemassa

Riitta kertoo, että isän perintönä hän on ollut aina pitkä ikäisekseen.

- Pituudestani johtuen olen lapsesta asti oppinut jonkinlaisen tarkkailuaseman. Sitä ikään kuin näki vähän kauemmas, ainakin fyysisesti. Aika huvittavaa sinänsä, Riitta naurahtaa.

Riitan opinahjo, Helsingin kaksoisyhteislyseo, oli suuri, 1000 oppilasta käsittävä koulu. Myös luokat olivat hyvin suuria, enimmillään 44 - 45 oppilasta luokassa.

- Kun ajattelee, että oppitunti oli 45 minuuttia, niin minä, joka pituuteni vuoksi istuin takapulpetissa, sain olla siellä aika rauhassa - mua ei kovin paljon häiritty, Riitta muistaa.



Yliopistossa tuli 'loikittua' tiedekunnasta toiseen

Riitta opiskeli taidehistoriaa pääaineena ja muina aineina yleistä kirjallisuustiedettä ja estetiikkaa, joista on sivulaudatur, hän on suorittanut arvostuksen myös sosiaalipsykologiasta, tilastotieteestä ja matematiikasta.

- Siihen aikaan voi aika vapaasti loikkia tiedekuntarajojen yli. Tiedä sitten, kumpiko on parempi, tiivis putki: toisesta päästä sisään, ja toisesta ulos, vaiko laaja-alainen eteneminen, kuten itselläni, Riitta pohtii.

Harrastuksina lukeminen ja oboen soitto

Riitta kertoi innokkaana lukijana käyttäneensä opiskeluaikanaan vapaa-aikansakin lukemiseen ja viihtyneensä kirjastossa.

- Lisäksi soitin oboeta, joka siihen aikaan oli hyvin harvinaisen instrumentti naisella. Aloittaessani tiesin Suomessa

vain yhden ainoan naisoboistin. Nykyisin se on yhtäläillä niin miesten kuin naisten instrumentti, Riitta toteaa.

- Minusta oboe on kiva, hyvin pitkälle luonnon instrumentti. Ääni on taivaallisen kaunis, jos on ollakseen tai tosi kaamea, jänisräikän ääni, jos se ei ole auki tai jos instrumentissa tai puhallustavassa on jotakin vikaa, hän kuvaa.

Riitan musiikkiharrastus alkoi pianoa soittaen jo pienenä koululaisena Mikkeliissä, alle kymmenvuotiaana. Piano ei kuitenkaan tuntunut oikein omalta instrumentilta, vaikka hän Käpylän musiikkiopistossa sitä soittikin.

- Musiikkia seurattessani kiinnostuin oboen äänestä, mutta en oikeastaan instrumenttina tiennyt sen tekniikasta paljon mitään. Käpylän musiikkiopistossa eräänä keväänä opiston silloinen rehtori sanoi päättäjaispuhees-

saan, että opistoon on hankittu kaksi oboeta, ja ne, jotka ovat kiinnostuneita aloittamaan syksyllä oboensoiton, voivat ilmoittautua. Menin heti tilaisuuden jälkeen ilmoittautumaan. Rehtori katsoi vähän hämmästyneenä kun tulin, mutta sanoi sitten, että mikäs siinä, palataan syksyllä asiaan. Siitä se sitten alkoi. Oboe on ollut hieno kokemus, Riitta vakuuttaa.

Hän kertoo soittaneensa vuoden YS:ssä, mutta jätti pian sen jälkeen oboen soiton kokonaan.

- Musiikin harrastus on jättänyt kuitenkin pysyvät jäljet. Ajatuksenani onkin, että ihmisillä, jotka ovat harrastaneet musiikkia, se on ikään kuin aina jossakin taustalla, siihen reagoi toisella tavalla, Riitta kuvailee.

Tytär on taiteista kiinnostunut ja aviomies shakista

Riitan ainoa tytär on jo muuttanut kotoa pois, ja he ovat nyt miehen kanssa kahden.

Tytär kirjoitti tänä keväänä ylioppilaaksi Helsingin kuvataidelukiosta.

- Suunnitelmat jatkosta ovat vielä avoimina. Suunta on tiettyllä tavalla määritelty, miksi-kään ammattitaiteilijaksi, maalariksi tai kuvanveistäjäksi hän ei aio, mutta visuaalinen ala kiinnostaa. Hän on ollut myös Espoon kuvataidekoulussa, joten kulttuuritausta on monipuolinen - olosuhteiden pakosta kai, Riitta nauraa viitaten omaan taustaansa.

- Pikkulapsena aina piirsin ja maalasin kaiket ajat. Lienee sekin periytynyt tyttärelle.

Riitan mukaan hänen miehensä, diplomi-insinööri Harri Hurme on henkeen ja vereen shakkimies. Harri Hurme on tällä hetkellä Suomen Keskushakkiliiton varapuheenjohtaja.

- Vaikka mun mieheni on sekä pelaaja että tehtävämies, niin tehtäväshakki on häntä lähinnä. Suomi on tosi hyvä siinä, ottaa aina silloin tällöin mestaruuden tehtäväshakin maailmanmestaruuskilpailuissa. Niitä on mun miehellenikin pari taskussa, Riitta kehuu.

Itse hän sanoo keskustelewansa shakista sujuvasti, mutta ei pelaa. Hän lisää, että perheen shakkikiintiö täytyy hyvin hänen miehensä toimesta, joka on nuorempana ollut yksi Suomen aktiivisimpia pelaajia. Ne kaksi kertaa, jolloin he 20-vuotisen yhdessäolonsa alkuaikoina kokeilivat pelaamista keskenään, osoittivat, ettei se suju.

- Mieheni pitkästy, puuhasi jotain muuta ja heitti jonkin siirron aina väliin, ja minussa heräsi aito murhanhimo. Tulin todella vihaiseksi, toisen ylivoimaisuus onki ihan oikeasti aggressioita esille. Hämmästyin, miten minusta löytyy sellainen määrä aitoa aggressiota, Riitta ihmettelee.

- Shakki taitaa olla vähän sellainen masokistinen laji. Vaikka siinä täytyy olla hyvin voimakas voitonhalu, niin toisaalta siinä tulee väistämättä hirveän paljon epäonnistumisia. Tie on niin vaikea, eikä häviäminen ole kivaa kenestäkään, Riitta arvelee.

Työelämään siirtyminen: tutkijaksi, taiteilijaksi vai...

Riitta kertoo valmistumisensa jälkeen siirtymisen työelämään aiheuttaneen ambivalentin tilanteen. Hän oli aina ollut kiinnostunut tutkimustyöstä, mutta toisaalta kiinnosti taiteet niitä aktiivisesti harrastaneena.

- Ammattitaiteilijaksi ryhtyminen ei kuitenkaan ollut minun alaani, sen enempää musiikissa kuin kuvataiteessakaan. Päädyin ratkaisuun, että menen työhön, josta saa säännöllisen toimeentulon. Tutkimuslinja on jatkunut väitöskirjan tekemisessä ja taide-linja työn kautta, Riitta toteaa.

Hänen mielestään tutkijan työtä ei Suomessa tarpeeksi arvosteta.

- Sen huomaa mennessään Helsingin yliopistolle käymään: missä kunnossa se talo on, min-kälaisilla välineillä siellä työskennellään, ja millaisissa nurkissa, Riitta kummastelee.

- Jos olisin ryhtynyt tutkijaksi, kiinnostukseni nimenomaan vähän epätraditionaali-

semmasta aiheesta olisi tarkoittanut, että vakanssien ja apurahojen kanssa olisi ollut tosi vaikeaa.

- Lähiöitä käsitellyt tutkimukseni alkaa vasta nyt tulla aktueliksi. Aloittaessani 1960- ja 70-lukujen vaihteessa ei tutkimuskohteeni ollut sellainen, johon olisi haluttu mitenkään satsata. Vaikka kyllä edelleenkin taidehistorian alueella - siis mun alueellani - painottuu tutkimus jo ennestään arvokkaiksi tiedettyihin rakennuksiin ja asemakaavoihin, eli kaupunkien historiallisiin keskustoihin. Sen sijaan nuorempaa rakennustaidetta laita-alueilla, tai joitakin lähiöiden kaavoja yms. väheksytään. Siinä vielä näkee sitä ajattelua, että visuaalinen kulttuuri yhdistetään jotenkin hienouteen ja vaurauteen. Kehitys on koko ajan kulkenut pois siitä suunnasta, mutta hitaasti, Riitta tuumaa.

Läänin taidetoimikunnan sihteeristä Espoon kulttuuritoimenjohtajaksi

Riitan ensimmäinen pitkä työ-suhde alkoi vuonna -74 Uudenmaan läänin taidetoimikunnan sihteerinä.

- Se oli läänin taidetoimikunnan ensimmäinen pysyvä sihteerisyys, kokopäiväinen homma ja vakituinen. Läänin taidetoimikunnat olivat silloin vielä alkuvaiheessa. Minua ennen virkaa oli hoidettu oman toimen ohella. Siellä olin vuoteen -82, jolloin siirryin tänne, Riitta muistelee.

- Siihen väliin mahtui ihan muutaman kuukauden tutkimusperiodi. Olin mukana VTT:n Kostamus-tutkimuksessa, tutkitiin Kostamuksen kaupunkikuvaa ja kävinkin siellä. Se oli ihan hauska projekti, jonka saatoinkin ottaa vain kesäksi, koska syyskuun alussa tiesin uuden pestin alkavan.

Aloittaessaan nykyisessä työ-sään Riitta sanoo ajatelleensa, että 6-8 vuotta voisi olla sopiva aika yhdessä tehtävässä, nyt on mennyt 15 vuotta.

- Pitkä rupeama, ja hyvin moni asia on aivan toisin kuin aloittaessani eikä muutosvauhti ole mitenkään hidastumassa, vaan päinvastoin. Ja sehän on hauskaa, ja tekee työn mielenkiintoiseksi, Riitta kiittelee.

- Täytyy sanoa, että kaikesta mitä olen elämässäni oppinut, on ollut hyötyä tässä työssä. Tämä on siten erittäin monipuolinen työ.

Tehtäviä on paljon ja lisää vain tulee

Tänä keväänä Riitta Hurme valittiin oman toimen ohella hoitamaan uuden tulosityksikön **kulttuuripalvelukeskuksen** johtajan tehtäviä.

- Kulttuuripalvelukeskuksen rooli on sitä, että lähdemme tekemään vähän tiiviimpää yhteistyötä näiden eri yksiköiden kesken, ja katsomaan, millaisia kehityslinjoja sieltä löytyy. Mielellään sellaista, mikä on kaikkien kannalta hyödyllistä, Riitta toivoo.

Kysyn häneltä, eikö tunnu rankalta, kun tässä on yhdistetty näin monta juttua, ja tehtävä on kuitenkin oman toimen ohella.

- Lähimmän puolen vuoden tai vuoden sisällä sen näkee. Me kaikki eri yksiköiden päälliköt tunnemme toisemme - olemme ikään kuin pieni perhe, joten sikäli ei mitään ihmeitä ole. Mutta yhteistä kehittämistarvetta kyllä löytyy, mm. toimintalinjojen yhteensovittamista jossain määrin. Ei mitään kokoonrustaamista, vaan katsotaan, mikä on kunkin yksikön kokonaisuuden ja kehittämisen kannalta hyväksi, Riitta vastaa.

- Tehtäviä on tosiaan paljon ja toimintahaitari laaja. Mulla on itselläniikin tunne, että liikun organisaatiossa sekä vaaka- että pystysuunnassa - laidasta laitaan, ja enemmän kuin useimmat kaupungin virkamiehet. Näin siksi, että kulttuuri on alue, jossa toisaalta työskennellään tiiviisti ihan lähellä kaupunginjohtoa, ja toisaalta taas aivan kentällä. Se koskettaa teknistä puolta, sosiaalista puolta, kaikkea, mikä kokonaisuute-

na on erittäin laaja ja mielenkiintoinen toimintakenttä, Riitta pohtii.

Hän kertoo käytännön päivittäisen työn käsittävän hyvin paljon kokouksia - hänestä liiankin paljon, eikä määrää ole vähenemässä. Meneillään on isoja projekteja, jotka vievät paljonkin huomiota riippuen siitä, mitä milloinkin ovat. Tällä hetkellä ei Albergassa ole päivittäin mitään isompaa - kalustus on vielä meneillään, ja pyritään saamaan talon systeemit toimimaan.

Melkoinen on Riitan luettelo tulevan syksyn projekteista ja tehtäväkokonaisuuksista: kulttuuripalvelukeskuksen otojohtajuus, kulttuurikaupunki 2000 /Espoon työryhmä, etnografinen museo, WeeGeen käyttöönotto, Karhusaaren jatkosuunnittelu, kulttuuritoimenkeskuksen kehittäminen ja johtaminen jne. Siinä työtä riittää.

Kulttuuritoimenkeskus Tapiolasta Albergaan

Kulttuuritoimenkeskus oli Tapiolassa Heikintorilla, kolmannessa kerroksessa, kun Riitta tuli johtajaksi.

- Heikintorin tilat olivat tosi ahtaat. Ainoa hyvä puoli oli se, ettei ollut mitään vaikeuksia sisäisessä tiedottamisessa. Kaikki tiesivät koko ajan, mitä toisella oli meneillään, hän naureskelee.

Vuonna -85 oli muutto Itätuulenkujia 8:aan, jossa meni kymmenisen vuotta. Satakielitalo, Itätuulenkujia 11:ssä oli majoipaikka puolitoista vuotta, ja tämän vuoden helmikuun alussa tapahtui muutto Albergaan.

- Albergassa on ruotsinkielinen toiminta ja me, eli hallinto. Ja tietysti kaikki, mikä liittyy tähän taloon.

- Täällä Leppävaarassa on aivan toinen elämämpiiri ja minusta on hyvin hyödyllistä olla kulttuuritoimen vastaavana välillä muuallakin kuin Tapiolassa, Riitta painottaa.

Kerron Riitalle, miten me kuntalaiset täällä puolella Espoota olemme erittäin tyyty-

väisiä, että olemme saaneet sekä Albergan että kulttuuritoimenkeskuksen tänne. Kyllä se korottaa alueen profilia.

- Näinhän on tarkoituskien, eikä pelkästään se, että saadaan tänne talo, vaan läsnäolo, jolloin tieto- ja mielikuva-alueet ovat huomattavasti oikeammat. Ja nyt Leppävaaran ollessa koko ajan muuttuva alue, voimme olla osaltamme vaikuttamassa, ainakin joltain osin, tämän alueen kehitykseen, Riitta toteaa.

WeeGee -projekti

Kaupunginhallitus antoi virallisen luvan WeeGee -projektille.

- Minusta ratkaisu oli suuri läpimurto sille, että WG saadaan kulttuurikäyttöön. Mutta ongelma on se, tuliko se riittävän ajoissa, koska tällä hetkellä hyvin suuri osa WG:n tiloista on ulosvuokrattu. Tosin aika lyhytaikaisilla vuokrasopimuksilla, mutta silti. Olemme kaikissa neuvotteluissa aivan eri asemassa kuin mitä jos ratkaisu olisi tehty vuosi tai puolitoista sitten. Onhan iinteistönomistajan asema nyt ihan toinen, Riitta miettii.

- Joka tapauksessa päätös koski sitä, että voidaan olemassa olevilla rahoilla siirtää sinne omaa toimintaa ja yhteisöjä, ja se on minusta hyvä. Siitä se lähtee, ja kysymyksessähän on pitempiäaikainen kehitysprosessi palapeleleinen ennen kuin nähdään, mitä sinne lopulta oikein tulee. Nyt kuitenkin ruvetaan tosi toimiin neuvotteluissa. Aikataulusta en osaa vielä puhua.

Helsinki 2000 kulttuurikaupunki

Riitta toteaa, että kulttuurikaupunkihankkeessa mukana oleminen on WG-projektin ohella kulttuuripuolen haasteellisin hanke lähivuosille, ja myös haasteellisin siksi, koska WeeGeenkin voidaan katsoa olevan osa sitä.

Espoossa hankkeeseen osallistuu kaupunginjohtajan perustama virkamiestyöryhmä, jossa Riitta on vetäjänä. Ryhmässä on

mukana eri toimialojen edustajia, ja se raportoi suoraan johtajistolle, eli kaupunginjohtaja on toimeksiantajana. Espoo on myös mukana Kulttuurikaupunki 2000 säätiössä, jonka hallituksessa Espoota edustaa Jouni Mykkänen.

- Hanke koskee tietysti kaupungin organisaatiota, mutta se ei tietysti voi olla mikään ylätasoinen hanke, vaan se on nähtävä myös kaupunkilaisten hankkeena. Helsingin teemahan on "Tieto, tekniikka ja tulevaisuus", joka viittaa High Tech -kuviin ja sopii sikäli erittäin hyvin Espoolle, Riitta katsoo.

- Koko kulttuurikaupunkihanke on luonteeltaan sellainen, että tarkoitus on aikaansaada jotain pysyvää hyvää - ei pelkästään juhluvuotta, joka sitten on ohi saman tien, vaan se on hyvin monella tasolla ihmisten vuosi, hän korostaa.

Riitta kertoo, että yhteisöjä on jo jonkin verran informoitu, mutta työtä on paljon edessä.

- Aktuelleja asioita ovat, mitä pysyviä muutoksia voidaan aikaansaada, ja mitä tavoitteita hankkeelle voi ja pitää ottaa. Tietysti puhuttaessa rahoitukselta on esim. investointien rahoituksella jo kova kiire. Tämän hankkeen osalta on nopeasti käytävä rahallisesti varautumaan vuoteen 2000, muuten se tulee liian pian, hän varoittaa.

Riitta kertoo erilaisia projekteja olevan vireillä, ja yrityksiin on otettu yhteyttä, mutta mitään konkreettista ei vielä ole.

- Tosiasiassa myös yritysten kanssa on pidettävä kiirettä, sillä pääorganisaatio ja Helsinki imevät huomattavia sponsoreita Helsingissä toteutettaviin suuriin hankkeisiin. Jos mieli saada sponsoreita meidän hankkeille, on pian oltava liikkeellä.

Hän sanoo tämän vuoden toiminnassa näkyvän selvästi jääkiekon MM-kisojen vaikeutaneen kulttuurisponsorointia, koska samoista rahoista kisataan.

- Monet ovat valittaneet sponsorirahansaantivaikeuksia. Ja kulttuurikaupunkihankkeessa se

tulee kertautumaan moninkertaisesti, mikä on iso ongelma, Riitta pelkää.

Elämänmenon tarkkailija ja maailmanparantaja

Riitta sanoo olevansa pohdiskelevaa tyyppiä, kohteena on monenlaisia asioita. Hän ei mieti asioita yksinomaan kulttuurin näkökulmasta, vaan mietiskelyyn sisältyy laajempaa filosofiaa.

- Ehkä se on sellainen tutkimuksellinen ote elämää ajatellessa. En tyydy pelkästään seuraamaan elämänmenoa, vaan minussa on myös maailmanparantajaa, hän toteaa.

Sama idea on hänen mielestään kulttuuritoiminnassakin. Sitä on hauska tehdä ja siinä on mahdollisuus tehdä uusia asioita, ja ainakin joltakin pieneltä osalta parantaa maailmaa - ikään kuin huolehtia asioista.

- Tulevaisuutta ajatellen olen hyvin voimakkaasti eteenpäin orientoitunut. Se sopii tämän työnkin imagoon. Kaupunki kasvaa suorastaan liiankin lujaa koko ajan. Espoo on Suomen toiseksi suurin kaupunki, joten kyllä tällä kaupungilla on vahva asema. Ja onhan se espoolainen identiteettikin noussut niin kulttuurissa kuin muissakin toiminnoissa. Meillä on molemmissa hyvin vahvoja panoksia, jotka pitävät ikään kuin yllä espoolaisuutta. Vaikkapa jääkiekko, joka tuo Espoota esille, ja johon ihmiset voivat samastua ja olla mukana, Riitta uskoo.

Leppävaaran alue on historialtaan hyvin rikas

Riitta toteaa itselleen olevan hyvin tärkeitä sekä identiteettikysymykset että kaupunkikuva niin fyysisenä kuin mielikuvaakin. Kotiseututyö on yksi muoto näiden asioiden esille tuomisessa ja yllä pitämisessä.

- Yhtäältä täällä asuu ihmisiä, joiden juuret ovat Espoossa, mutta toisaalta tämä on kuin Suomi pienoiskoossa myös fyysiseltä olemukseltaan, kun ajatellaan alueellisesti Nuuk-siosta tiiviiseen merenreunaan.



Espooseen on tullut ihmisiä, joiden juuret ovat muualla Suomessa, joten Espoon historian, menneisyyden ja kotiseutuasioiden esille tuominen on erityisen tärkeää, hän korostaa.

- Esimerkiksi Leppävaaran alue on historialtaan tavattoman rikas ja liittyy koko Suomen historiaan hyvin monin eri tavoin. Sen esille tuominen auttaa ihmisiä tietämään, millaisessa paikassa he asuvat. Se nostaa tämän alueen arvoa kaikkien silmissä ja on myöskin ihmisten itsetunnon ja identiteetin kannalta erinomainen asia.

- Täällä on myös paljon vielä tutkittavaa. Museollahan on laajat arkistot aineistoinen, ja museotoimenjohtaja varmasti myös toivoo, että saisi riittävät resurssit hyödyntää niitä.

- Historiallisessa mielessä tällä alueella on vaikka mitä: elinkeinotoimintaa rautakaivoksesta ruukkiin ja fajanssitehtäseen ja kaupankäynnissä mm. liitännät Töölön sokeritehtäseen. Täällä on kartanoita ja työväenliikettä yhtä lailla, yhteiskunnallisesti laidasta laitaan.

- Ja nyt tehdään uutta historiaa. Aluetta uudisrakennettaessa on aivan uudenlainen viritys. Lisäksi yksi Leppävaaran alueen ominaispiirteitä on sen hyvä sijainti - risteyskohta, joka liikeenteellisesti on merkittävä.

TEKSTI JA KUVAT:
Saini Lanu

Espoo kaupunki
Kaupunkisuunnittelulautakunta

Rastasniitty, Laaksolahti/60228-60245 ja osat 60085, 60086, 60088, 60101 ja 60105 liittyvine alueineen, asemakaavaehdotus

MUISTUTUS ASEMAKAAVAEHDOTUKSESTA

Jupperin Omakotiyhdistys on jo huomauttaessaan Rastaala-eteläinen Jupperi asemakaavaluonnoksesta, jonka osa Rastasniitty on, tarpeesta selvittää liikennevirtojen todellinen ohjautuminen alueella.

Asemakaavan yhteydessä tulee selvittää, mitkä vaikutukset varsinkin Kehä II:n jatkoon suunnitellulla tulee olemaan kaavoitettavaan alueeseen. Tulee/ei tule vaihtoehtojen vaikutukset on kar-toitettava meluntorjuntatarpeet ja asuntoalueiden kautta suuntautuvat liikennemäärät huomioiden.

Näitä vaihtoehtoja ja niiden seurauksia ei voi jättää selvittämättä asemakaavaa suunnitellessa.

Nyt maankäyttöratkaisut vaikuttavat siltä, kuin koko Kehä II:ta ei olisi edes suunnitelmassa ole-massa. Hyviin kaavoitusperiaatteisiin kuuluu tuoda selkeästi esille kaikki maankäytölliset suunnitelmat, joilla voi olla vaikutusta itse kaava-alueeseen.

Rastasniityn kaavaa ei tule hyväksyä ennen kuin Kehä II:n kohtalo on ratkaistu ja sen vaikutukset kaava-alueella huomioitu.

Jupperin Omakotiyhdistys ry

Silve Sahlan
Silve Sahlan
puheenjohtaja

Kai Haapamäki
Kai Haapamäki
johtokunnan jäsen

Osoite
Silve Sahlan, puheenjohtaja
Tammipäänpolku 5 A, 02730 Espoo

Puhelin
koti 847 363
työ 869 6675

JÄSENLEHTI JOY:N JUHLANUMERO

JOY juhlistaa 20-vuotistaivaltaan juhlanumerolla,
joka ilmestyy 16.11.1997

Juhlanumeron ilmoitushinnat ovat seuraavat:

1/1 sivu	mk 800,-
1/2 sivu	" 400,-
1/4 sivu	" 250,-

Ilmoituksia ottavat vastaan:

Olavi Laine, puh.	846 866
Saini Lanu, "	846 054
Seppo Räisänen, "	846 487



JUPPERIN OMAKOTI-
YHDISTYS RY

TEATTERI

HEVOSENKENKÄ

Juhannusmäki 2, Mankkaa, Espoo

Aloitamme syksyn perinteisillä las-
tenkutsuilla:

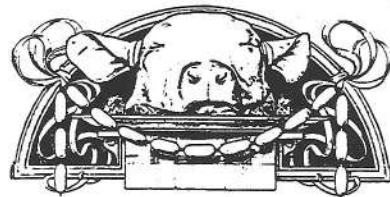
HUPPUHÄNNÄN SEIKKAILUT

la	30.8. klo 15 ja 17*
su	31.8. klo 15 ja 17*
ti	2.9. klo 9.30**
ke	3.9. klo 9.30**
to	4.9. klo 9.30**
pe	5.9. klo 9.30**

* Lastenkutsut 30.-31.8. Liput 35
mk/katsoja. Hintaan sis. pulla, me-
hu, kahvi ja ilmapallo.

** Syystarjous 2.-5.9. Liput 25
mk/katsoja. Hintaan sis. jäätelö ja
kahvi.

Lippuvaraukset puh. 452 2123.



- * kopiokoneet
- * värikopiokoneet
- * telefaxit
- * tietojenkäsittelyjärjestelmät

Canon

NUMEROMME VAIHTUNEET!

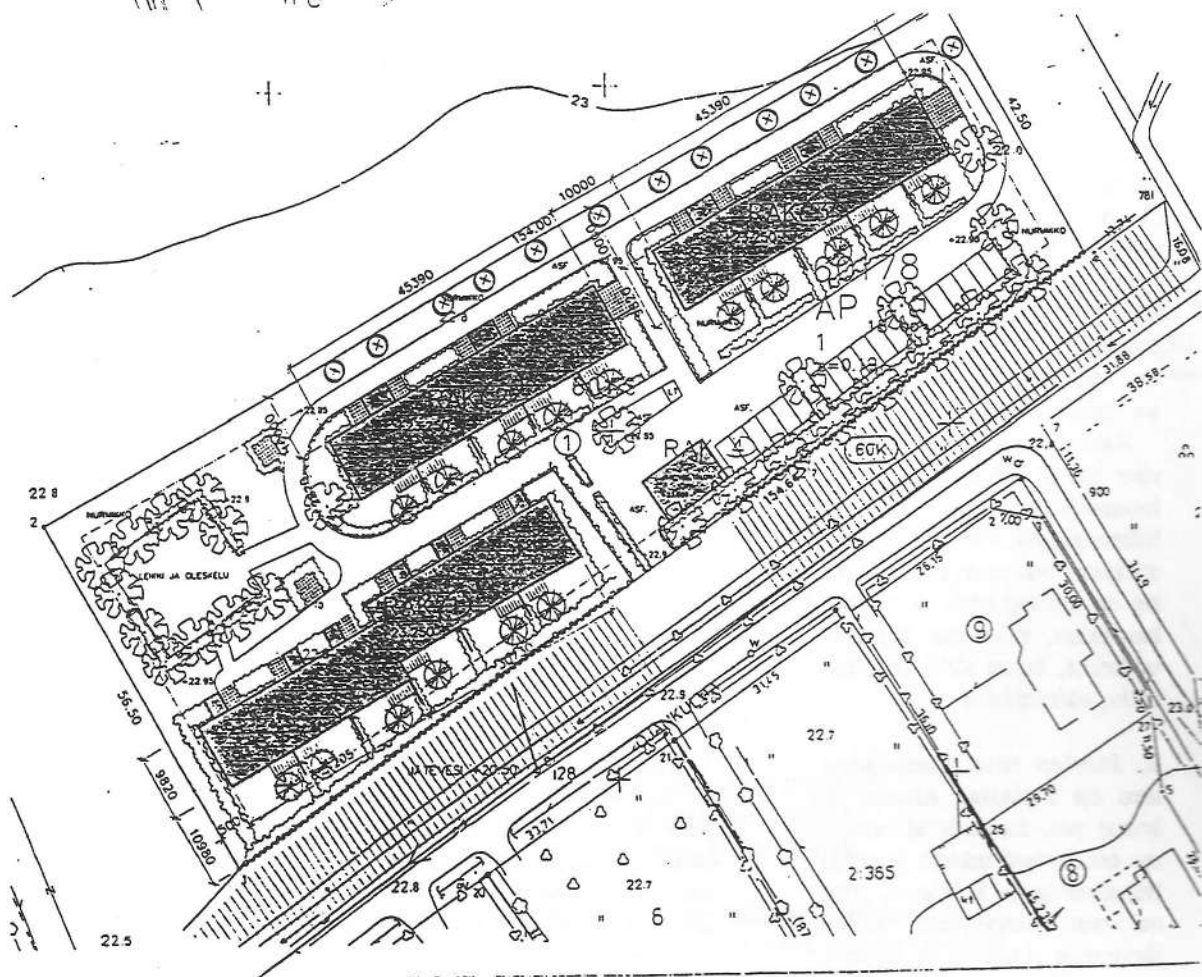
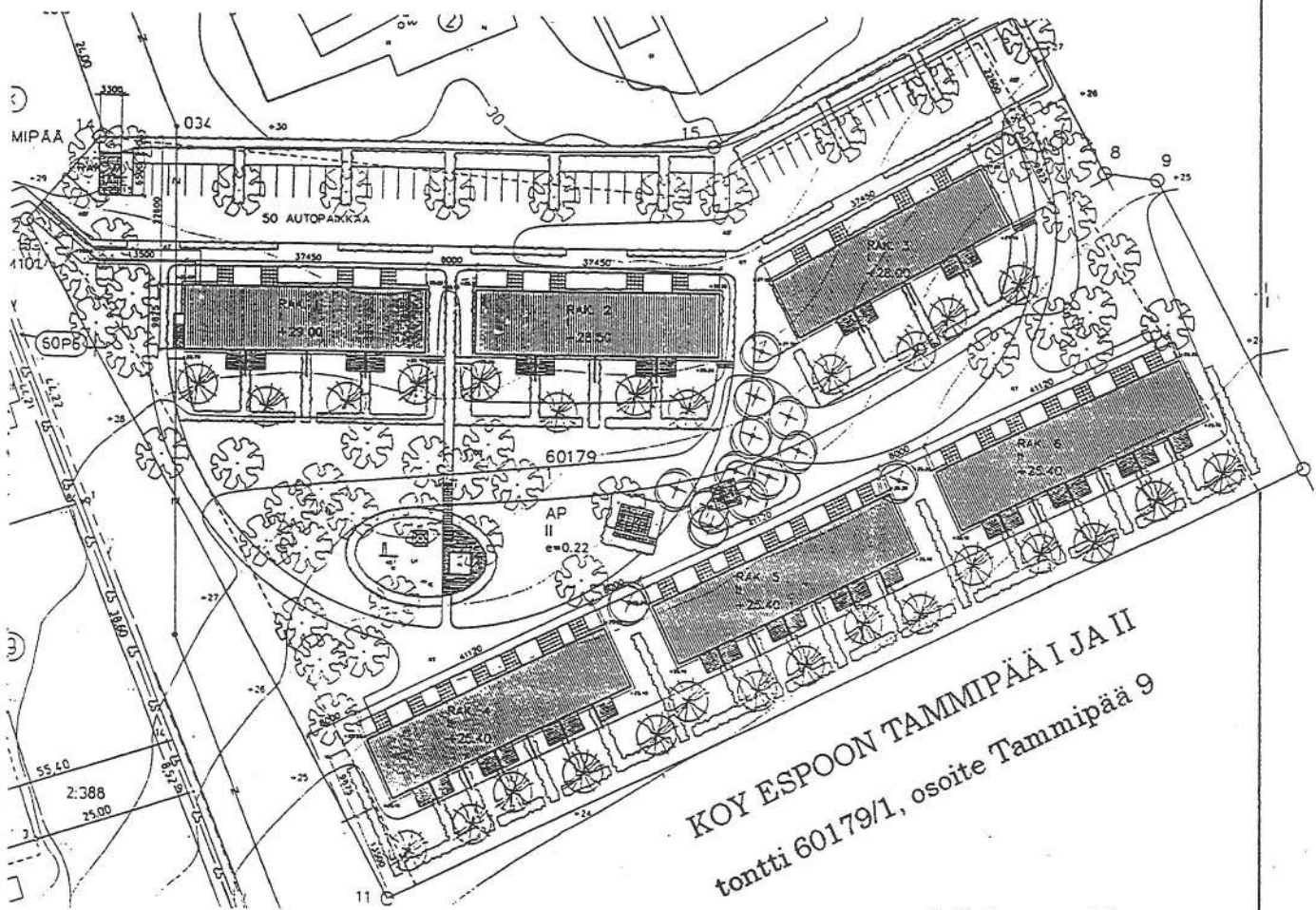
Olemme uusineet puhelin- ja faksinumeromme.
Voit soittaa meille mistä päin Suomea hyvänsä
paikallispuhelun hinnalla. Huomaa, ettei
erillistä suuntanumeroa tarvita.

Uudet numeromme ovat:

Puhelin	010 544 20
Faksi	010 544 30

Kirjoita numerot muistiin!

Canon Oy
Kornetintie 3, 00380 Helsinki



MIETTEITÄ

YTV:N TULEVAISUUS 2020 -SEMINAARISTA

Seminaarin asiakokonaisuus oli niin laaja, ettei aika riittä sen eri osien kokonaisvaltaiseen pohtimiseen. Ohessa kuitenkin mietteitä niistä kolmesta asiasta, jotka itse otin seminaarissa esille.

UHKAKUVAT NYT

1. Liikenne lisääntyy, melu-, ilman- ym. saasteet lisääntyvät. Liikenneväyliä joudutaan leven-
tämään ja rakentamaan siten, että saasteet vähenevät ahtailta asuntokaduilta esim. Kehä II:n tapaisin leikkauksin ja tunnelein varustetun vaihtoehdon mukaan.

Kokoomateiden aluevaraukset olisi oltava tehty ennen kuin rakennuslupia annetaan, sillä teiden rakentaminen on välttämätöntä siinäkin tapauksessa, että liikenne vähenee. Näin tapahtunee maaöljyjen vähetessä - ehkä vuosisadan lopulla. Uusien liikennepolttoaineiden saasteettomuus ei ole itsestään selvyys, vaikka siihen pyritään.

Autoilun vapaaehtoiseen vähentämiseen en usko. Sen olisi pitänyt tapahtua jo 20-30 vuotta sitten, ennen perheiden kakkos- ja kolmosautojen hankintaa.

Kun puhutaan Helsingin keskustasta 100 kilometrin säteellä olevista alueista, veikaisin väestön 2-5 %:n vuosikasvua, jolloin alueen asukasmäärä kaksinkertautuisi jo vuoteen 2050 mennessä. Entäpä sen jälkeen, sillä syrjäalueiden suuria väestömääriä ei kansantaloutemme kestä.

Rakentamattomien tievarauksien käyttö ulkoilualueina olisi luonnollista siihen asti, kun liikenneväylä on tarkoituksenmukaista rakentaa. Kun varaukset on selvästi tehty ja merkitty karttoihin, erilaisilta jälkipolemiikeilta, kuten Kehä II:n kohdalla, välttyttäisiin.

2. Järvien tilan huononeminen on tosiasia. Asutus, liikenne ym. saastuttavat vesiämme enenevässä määrin ja pohjat liejuuntuvat ja kohoavat, joten on vain ajankysymys, milloin järvemme soistuvat ja kasvavat umpeen. Järvet ovat tulevaisuudessa yhä enemmän talousvesiemme käyttövarastoja, joiden kunnosta on pidettävä huolta. Järviä ei saa päästää tuhoutu-

maan. Ilmastoinnin eri keinoin, ruoppauksin ja saastepäästöjen estoin on järvien tilaa parannettava.

Järvien ruoppaukset vaativat oman tilansa. Varaukset niihin on tehtävä hyvissä ajoin, jotta muutenkin kallis ruoppaus ei kohtuuttomasti kallistuisi. Esimerkiksi Espoon Pitkäjärvi on noin viiden neliökilometrin kokoinen, mutta enää vain 1,6 metriä keskisyvyydeltään, kun se vuosisadan alussa arvioitiin yli kahden metrin syvyiseksi.

Monissa maailman metropoleissa on vesi luonnollisessa muodossa vähentynyt niin paljon, että käyttövetä on kalliisti puhdistettava uudelleen käytettäväksi. Meidän on varauduttava ajoissa vesitilanteeseen ja laadittava ohjelmat kaiken järjveden suojelemiseksi, sillä me tarvitsemme sitä elämiseen ja lisäksi järvet ovat monimuotoisia virkistyskeitoja.

3. Rakennusten heikkoon laatutasoon on yhteiskunta syyllistunut salliessaan heikotasoista rakentamista 4-5 %:n kustannussäästöön vedoten. Jos rakennukset on loppuunkäytetty jo 30 vuoden ikäisinä, kun taas ennen rakennukset kestivät jopa vuosisatoja, niin jossain on paljon vikaa.

Rakennussäädökset olisi laitettava sellaisiksi, että talot kestäisivät, korjaukset olisivat helppoja ja sekä muunneltavuus että lisärakentaminen olisi vaivatonta.

UTOPIAT

1. Liikenneväylät on rakennettu turvallisiksi ja tarvittavat Kehä II -tapaiset väylät on upotettuina leikkauksiin ja tunneleihin, jolloin melut ohjautuvat taivaisiin ja muut saasteet voidaan pienentää. Tilavaruudet väylille on merkitty seuraavaksi sadaksi vuodeksi eteenpäin. Väestön kasvu on hidastunut, joten osa tievarauksista saa olla ulkoilukäytössä vielä pitkään.

2. Kaikilla järvillämme on kesäiset ideaalit toteutuneet: Kauniissa ilmassa jollat lipuvat surffailijoiden kera järvillämme, rannoilla on onkijoita, auriongonpalvoja ja uijia. Järvillämme on myös valmiit pelastusohjelmat ja ensimmäiset ruoppaukset tehty.

3. Uusien rakennusten laatu- taso on parantunut noin kaksinkertaiseksi huonoimmista ajoista ja suunniteluissa kestoian oletetaan vielä kaksinkertaistuvan.

AJATUKSIA RATKAISUIKSI

1. Riittävät tie- ym. yleiset aluevaraukset varataan välittömästi ja ne tarkistetaan sen jälkeen, kun seutukunta on loppuun asti rakennettu. Varaukset toimivat nykyisessä käytössä tai ulkoilualueina, kunnes niitä tarvitaan. Kokonaistarkistus voidaan tehdä esimerkiksi 50 vuoden välein.

2. Kaikkien järvien rannat varataan siten, että niiltä voidaan suorittaa järven pelastustoimia ja rakentaa jalankulku-pyöräily-viherväyliä. Mikäli alue on rakennettu, on omistajat veloitettava pitämään rannat siinä kunnossa, ettei niiden rakennelmat haittaa järvien kunnostustoimia ja osallistumaan kohtuullisiin maksuihin järvien pelastamiseen.

3. Tarkistetaan koulujen opintosuunnitelmat ja tarkastusviranomaisten määräykset vastaamaan kestävä kehityksen toteuttamista. Luodaan järjestelmä, jonka perusteella suuri yleisö tietää normituksen mukaan ajatellun kiinteistön kestoian.

Olavi Laine

- Kirjoittaja on kotiseutuneuvos ja Pitkäjärvi-toimikunnan puheenjohtaja

KYLLÄ MAALLA ON MUKAVAA...

Hirvensalmi on pieni kunta lähellä Mikkeliä, vakituksia asukkaita on vajaat 2900. Kesäisin väkiluku melkein tuplaantuu, kun pääasiassa pääkaupunkiseudulta, Helsingistä, Espoosta ja Vantaalta tulevat kesäasukkaat miehittävät Puulaveden, Liekuneen, Ryökkään ja moniaitten muitten Hirvensalmen kunnan järvien ja lampien rannat.

Noin kahdeksan vuotta sitten alettiin kunnassa vuosittain pitää ns. *Herkkupäiviä*, joiden yhteydessä kilpailtiin siitä, kuka pystyy tekemään parhaita ruokia. Noin kolme vuotta sitten tavallaan vieläkin jupperilainen Eila Räisänen ehdotti, että Herkkupäivien pitopöytä rakennettaisiin kaikista niistä ruokalajeista ja niiden ihmisten tekemänä, jotka ovt saaneet palkintoja ja erikoismainintoja herkkukilpailuissa.

Ja ajatus otti tulta. Ensimmäisenä vuonna varauduttiin noin 150:neen ruokailijaan. Ruoka syötiin kahdessa tunnissa loppuun. Seuraavana vuonna varauduttiin noin sadalla lisäateriaalla. Ruoka loppui kesken. Tämän kesäisessä tapahtumassa oltiin varauduttu 400:ään ruokavierailijaan. Aterioitsijoita kävi 380, ruoka riitti, mutta mitään ei jäänyt tähteksi.

Tämän vuoden Herkkukilpailussa palkittiin ruisleivän tekijöitä. Kilpailuun oli saapunut limppuja 15:ltä eri tekijältä. Arvostelu oli erittäin vaikeaa, koska laatu oli niin tasaista, että kylän paikallinen kauppias sanoi ottavansa minkä tahansa leivistä pysyvään myyntiin, jos saata-vuus taataan.

Parhaana leipänä palkittiin riihikuivatusta rukiista puolämmitteisessä vanhanajan leivinuunissa tehty ruislimppu. Voittajaleipä oli niin kiinnostava, että paikallisradio kävi tekemässä siitä ohjelman.

Voittajaleipää en saanut maistetuksi, mutta toiseksi tullut "Nahjus" -nimimerkkistä leipää tuli syöttyä, ja kyllä allekirjoittaneen suussa se oli erinomaista.

Herkkukilpailun ulkopuolella oli eräs Väisälänsaaren emäntä leiponut ennenvanhaista *pettuleipää* ja sitäkin tuli suuhunsa pantua. Yllättävästi honkapuun nila maistui rukiille, mutta kuitenkin oli selvästi havaittavissa pihkan ja männyn parkin leima, joka pitkään viipyi suussa erikoisena ja voimakkaana jälkimakuna. Aikanaan sanottiin, että pettua syövät ihmiset tunsivat selvästi heidän ympärillään leijuvasta omalaatuisesta ja pysyvästä tuoksusta, ns. "köyhän" hajusta.

Toinen ainutlaatuinen kokemus oli viime syksynä pidetyt hirvipeijaiset, johon metsästyksen johtaja kutsui meikäläisenkin. Pääkokki oli muuten Espoosta Hirvensalmelle siirtynyt eläkkeelle jäänyt johtaja, joka jakoi hirvenlihaa lisukkeineen runsaskätisesti lautasille.

Sahdin lisäksi oli juomapuolella roimasti muutakin nestettä ja väkevämpää oli ilmeisesti saatavissa metsästysmajan varjon puoleisella seinustalla. Kävimme seuraavana aamuna majalla katsomassa, missä rakennus oikein sijaitti, ja kuinka kaunis paikka se oli, ja tuolloin viimeiset vieraat alkoivat varovasti siirtyä kotiin johtaville poluille varoen kuitenkin tärähtäviä askeleita.

Sanoisinpa, että hirvipeijaisiinkin osallistuneet tuntee heidän ympärillään leijuvasta tuoksusta, joka kuitenkin johtuu enemminkin viljasta tehdyistä aineksista.

Seppo Räisänen

Pettuleipä

Ainesosat: Vesi, pettujauhot (jalostettua männynnilaa) ruisjauhoja, suolaa.

Valmistaja: Pirjo Kekkonen, Ollantie 221 B, 52550 Hirvensalmi, puh: 015-650 650.

JUPPERILAINEN



JUPPERIN OMAKOTI-
YHDISTYS RY

LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN, jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omikotiyhdistyksemme jäseniä.

Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä, sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI
LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneseen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden takapuolella.

PLACE DE LA JUPPERI

JUPPERINAUKION EPÄVIRALLISET AVAJAISET

Kuten kaikki jo tietänevät, on Jupperin sydämeen, aivan valmistumaisillaan olevan Jupperinaukion tuntumaan asettunut asumaan joukko seurallisia, idearikkaita ja hyvän herkuttelu-ruokahalun omaavia ihmisiä. Jo muutaman vuoden ajan olemme loppukesästä, elonkorjuuta tekosyynä käyttäen nauttineet n. 15:n perheen voimin tuntikausi-*en gourmet-aterioita*, milloin säteilevässä auringonpaisteessa, milloin kaatosateessa. Pääruoista voisin tässä mainita mm. rosvo-paistin, loimulohen ja härän sisäfileen taikinakuoressa. Vaikka puutarhakekkereiden nimi on *Jänis-juhla*, emme toistaiseksi ole raskineet maistaa tienoilla loikkivan pupujussin paistia, emmekä taida tehdä sitä vastaisuudessaakaan.

Tänä vuonna **Mitrusen Liisa** totesi, että kerta kesässä on selvästi liian harvoin. Hän ideoi mahtavan sunnuntaibrunssin, joka päätettiin toteuttaa sunnuntaina 8.6.97. Suunnittelutyöryhmä (noin kaksi henkeä) totesi samalla, että nyt olisi korkea aika harjoitella komean aukion virallisia avajaisia nauttimalla tilaisuuden aluksi lasillinen sampanjaa komealla *Place de la Jupperilla*. Olemmehan luonnollisesti itseoikeutettuina kutsuvieraina myös virallisissa avajaisissa. Kutsuja ei tosin vielä ole putoillut postilaatikoihimme, mitä suuresti kummeksumme???

Kuten maamme muistakin merkittävistä tilaisuuksista ker-
toista lehtijutuista olemme voineet todeta, on *menu* aina paikallaan kertoa, jotta lukijoille saataisiin vesi kielelle. Olemme aina pyrkineet yksinkertaiseen ja silti monimutkaiseen ateriakokonaisuuteen. Tällä, noin kuusi tuntia kestäneellä, kevyellä brunssilla tarjottiin alkuruokina ainoastaan lohippiirakkaa ja hunajamelonia kinkun kera. Väli-
ruokana oli pelkästään kauden vihanneksia yhdessä paloitetuina ja näyttävästi esille pantuina. Pääruokina nautittiin vain loimulohta, broilerinfilettä, grillivartaita, joissa oli porsaan ja broilerin filettä, sekä kasviksia ja uuniperunoita katkarapu-kylmäsavukirjolohikastikkeella. Makeita jälkiruokia oli vain kolme: karpalojäädykettä, mansikkajäädykettä ja mansikkakakua. Juustot oli valitettavasti jouduttu tuomaan Pariisista (brie, camembert ja chevre). Kahvia tuskin kannattaa edes mainita.

Erilaisia aterialla nautittuja juomia oli niin runsaasti, että ne eivät mahdu tähän juttuun - etenkin, kun seuraava päivä oli maanantai, eikä niitä siis voinut nauttia niin paljon kuin mieli olisi tehnyt. Pienenä yksityiskohtana - ja muille juhlanjärjestäjille vinkiksi - voisin kertoa, että ison sampanja- ja valko-
viinipullomäärän saa mukavasti

jäähdytettyä sopivaan lämpötilaan, kun tunkee kaikkien naapureiden pakastimet pulloilleen vedellä täytettyjä pakasterasioita ja sijoittaa tilaisuuden alussa kaikki pulloet suureen saaviin tai vauvan kylpyammeeseen noiden isojen jäämötiköiden kanssa.

Suosittelun vastaavia pihajuhlia muillekin nurkkakunnille. Jokainen jupperilainenhan tietää, että täällä on maailman parhaat naapurit, eikä täältä siis voi edes muuttaa pois. Valitettavasti käytettävissämme oleva pihapiiri alkaa jo olla niin täynnä, että tähän joukkoon pääseminen tuskin onnistuu edes kirjallisten anomusten perusteella. Ei se ole onnistunut tähänkään asti.

Harjoitusavajaisia olivat henkilökohtaisesti todistamassa: **Karjalaiset, Laineet, Koskiset, Eerolat, Reinvaldit, Wikbergit, Mitruset ja Juopperit**. Kaikki kutsuvierasparheet eivät valitettavasti voineet osallistua tapahtumaan ja ovat siitä vieläkin hyvin pahoillaan.

Harjoitusnauhan melkein katkaisi innovatiivisilla saksilla **Asko Mitrunen**.

Maailman parhaiden naapureiden puolesta Jänisjuhlia vesikielellä odottaen toivottaa kaikille jupperilaisille lämmintä kesää!

Juopperin Sirkka
Jupperin aukion laidalta



JOHTOKUNNAN "EXCURSIO" HIRVENSALMELLE

Eila (EOK:n ex-puheenjohtaja ja yhdistyksen monivuotinen aktivisti) ja Seppo Räisänen (yhdistyksen rahastonhoitaja) kutsuivat helteisenä heinäkuun viikonloppuna 19.-20.7. koko yhdistyksen johtokunnan tutustumismatkalle kesäiselle Hirvensalmelle. Johtokunnan jäsenistä oli n. puolet noudattanut kutsua: Kai Haapamäki, Olavi Laine, Silve Sahlan ja allekirjoittanut.

Kissakosken tehdasmiljöö

Samaan retkeen liittyi myös käynti Kissakoskella, jossa Hirvensalmen kunnan omistamaan ja remontoimaan vanhaan tehdasmiljööseen on tullut muutama, nykyajan tarpeisiin vastava pienyritys, mukana myös Eila Räisänen Puulan Yrtti- ja Marjaherkut Oy.

Teimme tehdaskierroksen, jolla seurueemme emäntä esitteli oman yrityksensä yrttien, marjojen, sienien ja juuresten kuivajalostukseen käytettäviä koneita ja laitteita. Toiminnan piti alkaa jo kesäkuun alussa, mutta tilojen muutokset ja koneiden toimitukset ovat viivästyneet, joten edelleen on järjestelemistä. Erittäin valoisat ja vasta remontoituvat tilat olivat kuitenkin jo käytössä ja erilaisia pakkauksia yrteistä ym. edellä mainituista tuotteista oli hyllyillä ja myös myynnissä samassa rakennuksessa sijaitsevassa Kissakosken kalaportaan kahvilassa.

Eila Räisänen on eläkkeelle jäätyään tarttunut aktiivisesti uuden alan ohjaksiin. Aktiivisena järjestöihmisenä hän on luonut yhteyksiä maa- ja kotitalousnaisiin, marttoihin, 4H-kerholaisiin ja yksityisiin viljelijöihin sekä alan muihin yrittäjiin saadakseen keräilijöitä ja raaka-aineita jalosteisiinsa.

Jo aiemmin Eilan herkullinen kuusenkerkkäsiirappi on tullut tutuksi myös meille johtokunnan jäsenille, ja vaikka Eila aikookin erikoistua kuivattuihin tuot-

teisiin, säilyy siirappi tuotevalikoimassa.

Eila markkinoi tuotteitaan jo täyttä päätä, ja pian varmaan Eilan tuotepakkauksia saamme myyntiin tänne pääkaupunkiseudullekin.

Saunaa, uintia, syöntiä, juontia sekä asiaa

Helteinen viikonloppu viekoitteli Eilan ja Sepon Hirvensalmen vehreässä ja kauniissa järvi- maisemassa sijaitsevassa huvilassa jättämään suunnitellut johtokunnan toimintaan kuuluvat kehityskeskustelut sikseen. Kuitenkin kaiken saunomisen, uimisen, syömisen ja virvokkeiden nauttimisen lomassa tehtiin sentään hommiakin.

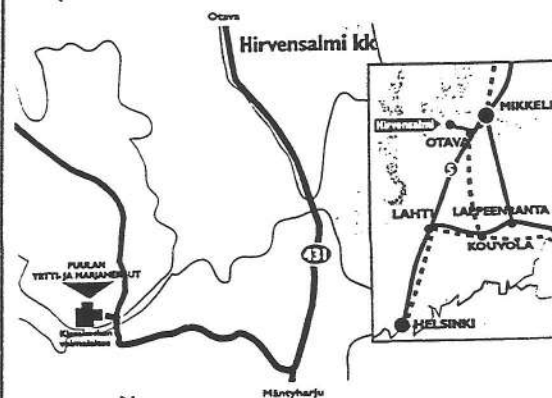
Kehityskeskustelussa oli tärkeitä aiheita, mm. yhdistyksen jäsenlehden JOY:n 20-vuotistaipaleen juhlanumeron julkaiseminen marraskuussa ja elokuun loppupuolella avattava uusi teemanäyttely. Sijoitustomikuntakin piti kokouksen meidän naisten ollessa saunassa.

Loppujen lopuksi ihana kesäinen luonto, viihtyisä ympäristö, herkullinen ruoka ja juoma sekä mukava yhdessäolo inspiroivat eikä helle päässyt lannistamaan laiskotteluun. Vahinko vain, ettei toinen puoli johtokunnasta päässyt mukaan.

Jervetuloa tutustumaan Kissakosken vanhaan tehdasmiljööseen:



Puulan Yrtti- ja Marjaherkut Oy:n tuotteita voit ostaa Kahvila Kissakoskelta. Alueella on useita elintarvikkeiden tuottajia.



Puulan Yrtti- ja Marjaherkut Oy
Eila Räisänen
Niementie 182, 52550 HIRVENSALMI
Puh. (015) 416 886, 0400-675 228

Kauniit kiitoksemme isäntävalle, ja onnea ja menestystä toivotamme Eilan uudelle yritykselle.

TEKSTI JA KUVA:
Saini Lanu



Vas. Kai, Seppo ja Eila ja hauva, jonka nimeä en muista (sorry!)

"VANHA SALAKULJETTAJA..."

6 ★ LAUANTAI 12. 6. 1982



Seitsemän vuotta eli lavansaarelaissyntyinen Oiva Kääriä riskialtista pirtusalakuljettajan elämää. Tänäpäin viettää eläkepäiviä Virolahden vanhainkodissa 80-vuotissyntymäpäivänsä viettoon valmistautuen.

Oiva Kääriä sen tietää: Pirtusalakuljettajan ei auttanut pelätä

Arkajalat ja seikkailuja kaihottavat eivät pirtun salakuljettajina menestyneet. Eivätkä "alalle" juuri hakeutuneetkaan. — Pirtun salakuljetus oli homma, jossa oli koko ajan jännitys päällä. Koskaan ei tiennyt mitä seuraavaksi tapahtuisi. Täpääriä tilanteita riitti lähes jokaiselle matkalle. Pelätä ei auttanut, muuten homma ei olisi tullut mitään. Virolahtelainen Oiva Kääriä. 80, puhuu kokemuksesta: pirtun salakuljetus antoi hänelle elannon runsaat seitsemän vuotta — vuodesta 1924 aina kieltoain kumoamisen saakka. — Oli se myös hoidokasta aikaa. Työistä ei ollut puutetta, nehän lämpenivät meihin oitis. Ja muidenkin kylälaisten silmissä olimme sankareita.

Oiva Kääriä syntyi ja kasvoi Lavansaareissa Viipurin lähistöllä. Kun kieltolaki 1919 säädettiin lavansaarelaiset kalastivat tai olivat laivureina kuten monet sukupolvet heitä ennen. Perinteiset elinkeinot alkoivat kuitenkin elättää yhä keuhommin ja niin salakuljetus lankesi kuin luonnostaan vesillä liikkumaan tottuneille saarelaisille kieltoain astutua voimaan.

— Ja jopa alkoi elintaso saarella nousta, muistele Oiva Kääriä. — Esimerkiksi vanhempi veljeni, jonka kanssa isäni ja minä kävimme pirtunhakumatkoilla rakennutti uuden talon sekä vanhemmillemme että itselleen.

Oiva Kääriän itsensä vaurastuminen oli kuitenkin vähäistä: — Kaikki tienestini annettiin vanhemmillemme.

Vasta ryhdyttyäni salakuljettamaan yhdessä naapurin pojan kanssa alkoi rahaa ilmestyä minunkin pussiin. Erästäkin kerrasta saimme 25 000 markkaa silloista rahaa puhtaana käteen.

Rahoilla kaksi venettä

Pirturaholla Oiva Kääriä hankki itselleen kaksi isoa alusta. Toinen oli 45-hevosvoimaisella moottorilla liikkuva meriläinen ja toinen autonmoottorilla ja 32-hevosvoimaisella perämoottorilla hulkailin nopeuksin yltävä pikamoottori. — Pikamoottorin joutuin silttemmin luovuttamaan valtiolle "liian nopeana".

Pirtulasti — noin 2500 litraa kerralla — käytiin hakemassa ulkovesillä piileistä laivoista. — Olimme vuosien varrella varsin oveliksi virkavallan harhauttajiksi ja melkoisiksi naamioilijiksi. Pirtukanisterit pilottimme usein veneen kaarien välillä tai uittimme niitä "torpedossa" veneen perässä.

Häikäilemättömiäkin olimme. Kerran minulla oli nätti tyttö veneessä mukana, sää oli mikä mainioin. Kävimme tytön kanssa ottamaan aurinkoa veneen pohjalle ja tar-

kastusmatkalla ollut tullivene kulki komeasti ohitse. Valkka allemme oli 2500 litraa pirtua!

— Sää säätteli paljon retkiämme. Mitä huonompi ilma sitä varmemmin me salakuljettajat liikuimme. Silloinhan ei ollut pelkoa tullimiehistä. Monasti lähdimme kaunilla ilmalla liikkeelle ja jäimme jonkun saaren suojaan odottamaan sään vaihtumista.

Yhdessä jänis- jahdissa

Aseisinkin on Oiva Kääriä joutunut salakuljetusmatkoiltaan turvautumaan. — Kerran olimme reellä kuljettamassa pirtulastia Viipurin ostajalle, kun tullimiehet yllättivät meidät. Oli pakko ruveta ampuamaan, minäkin ammuin ihan kohti, mutta en onneksi osunut.

Eivät saaneet tullimiehet meitä kiinni, eivätkä nostaneet syytettäkään, vaikka hyvin meidät tunsivat. Joukolla sitten myöhemmin lähdimme jänisjahtiin — ja tuhosiimme yhden pirtukanisterin...

Nyt kun Glimsissä vielä meneillään oleva kaupunginmuseon näyttely *Kirkasta kuppiin ja nuppiin* on tutustuttanut espoolaiseen salakuljetukseen, sopinee laajentaa näkökulmaa. Oheisessa lehtileikkeessä Virolahdella 50-luvulta asti asunut, nyt jo edesmennyt lavansaarelaissyntyinen kieltoainaikainen pirtusalakuljettaja kuvailee kokemuksiaan "pirtusankareiden maailmassa".

Mainittakoon, että allekirjoittanut tutustui Oiva Kääriään pari vuotta ennen ko. lehtijutun julkaisemista, kun ostin häneltä kesäpaikkani. Silloin en vielä tiennyt hänen taustastaan tältä osin, mutta ilmeinen kertojalahjakkuus tuli esiin jo tuolloin.

Pako
Viroon

— Eräänkin kerran oli paljastuminen täpärällä. Elämme olisi helittäneet kanistereita mereen tullimiehet olisivat saaneet meidät kiinni. Pakoimme Vieroon tullimiehet perässämme. Satamassa oli satumalta yksi virolainen viranomais, jonka pyysimme veneeseemme vahiiksi, muutoinhan tullimiehet olisivat vieneet veneen mennessään. Itse pakenimme maihin.

— Neljä päivää tullimiehet odottelivat meitä sataman edustalla ankkurissa. Sitten he olivat tarpeekseen ja lähtivät. Annettua meitä riittävästi etumatkaa nostimme mekin ankkurin ja lähdimme hakemaan uutta pirtulastia.

Saini Lanu

Varasto saareissa

Kotisaarellaan lavansaarelaissalakuljettajat pitivät pirtuvarastojaan. Niistä kanistereita aina sopivan hetken tulien silmireitin Viipurin.

Ranta-aitat olivat olivallisia säilytysuusia eikä ovia yleensä lukittu. — Olihan silloin helppo välttää yllätystarkastukselle tulillele tullille, ettei tiedä kenelle pirtua pullisteleva aitta kuului. Vaikka sitten olisi ollut kyse omasta aitas-

Saarelaiset vetivät tiukasti yhtä köyttä.

— Halkolliterissämme oli kerran melkoinen pirtulasti, joka levitti omaa väkevää tuoksuaan ympäristöön. Ja kuinka ollakaan tuli tuli juuri silloin tarkastukselle. Levitettiin kaikkia mahdollisia myrkyjä ilterin lähimpäristöön pirtun hajun peittämiseksi ja onnistuin. Ei löytänyt tuli 3000 pirtulitraamme.

Eivät viinamäen miehiä

Alkoholilla eivät pirtun salakuljettajat helposti sortuneet.

— Saimme joka kerta laivasta kaupantähtäiläisiä viinilaatikon tai konjakkia ja viskiä. Harvoin ne meidän suihimme katosivat.

— Mutta kaverella meillä riitti...

Elja-Kaarina Mäkelä



— Kelpasi meidän salakuljettajien...

...tytötkin tykkäsivät.

— Ne olivat aikoja, ne...

SEITSEMÄN VELJEKSEN NIMET

Perustoja ja merkityksiä

Aleksis Kiven pääteoksesta Seitsemästä veljeksestä on sanottu, että sen tiivisrakenteisen täysin objektiivoidun kertomuksen kehittäminen tapahtuu sanataiteen koko alan avulla: taitavasti ennakoitavat tarinat ja laulut antavat voimaa realistisen tarkalle kerronnalle. Tämän saman voi todeta myös veljesten nimien taustaan syventymällä. Siellä avautuu muinainen maailma, jonka juuret ulottuvat sekä ihmisen sielun syvyyksiin että historian tapahtumiin vuosituhansien taakse.

Juhani

Nimen perustana on Johannes sana, joka on kreikkalais-latinalainen muoto heprealaisesta nimestä **Jochanan**. Nimi tarkoittaa, että Jahve on armollinen. Foinikialais-karthagolainen nimi Hannibal, joka aikanaan pelotti kovasti roomalaisia on Jochananin rinnakkaisnimi ja tarkoittaa, että Baal on armollinen. Jukola talonnimi perustuu myös samaan sanarunkoon Juko = Jukka = Johannes.

Aapo

On kansanomaisen muoto nimestä Aabraham. Nimi on alunperin kotoisin Babyloniasta eli ajalta, jolloin Israelin kansa eli orjuudessa Babylonin virtain varrella. Kantasanana on sana **Abram** "isä (jumalallinen arvonimi) on korotettu". Raamatun mukaan Herra muutti nimen Aabrahamiksi eli suomeksi "Kansojen paljouden isä". Nimi on tavattu jo 4.000 vuotta sitten Hammurabin tauluissa.

Tuomas

Perustuu aramealaiseen nimeen **Thoma** = Kaksonen. "Epäilevä" Tuomas oli yksi Jeesuksen kahdestatoista apostolista. Perimätiedon mukaan hän siirtyi Intiaan, jossa on vieläkin ns. tuomaskristittyjä.

Timo

Lyhentymä kreikkalaisesta nimestä **Timotheus** = Jumalaa pelkäävä. Apostoli Paavalin tunnetuin oppilas oli Timotheus, josta tuli myöhemmin Efeson piispa. Hänet surmattiin vuonna 97 hänen vastustettuaan Artemiin juhlaa.

Simeoni

Vanha Simeoni siunasi Jeesuslapsen temppelissä. **Simon/Simeon** tarkoittaa rukouksen kuulemistä. Myöhemmin nimen ehkä kuuluisin kantaja oli Simeon Styliitta (k. 459), joka kolmenkymmenen vuoden ajan majaili erossa maailmasta 16-18 metriä korkean pylvään päässä.

Lauri

Nimi perustuu latinalaiseen nimeen **Laurentius** = laakerinlehdillä seppelöity. Vuonna 258 kuoli marttyyrinä halstarilla korventuen Roomassa Pyhä Laurentius. Lauria on pidetty tämän jälkeen kaikkien tulen kanssa tekemisiin joutuvien henkilöiden ja ammattikuntien suojeluspyhimyksenä.

Eero

Seitsemän veljeksen nimissäkin kuten elämässäkin on uskonnollisuuden taustalla pakanallisuus. Eero nimi on muunnos vanhasta sveakuninkaiden arvonimestä Eerik, joka puolestaan pohjautuu skandinaaviseen perusnimeen **Airik/Eirik** tarkoittaen yksin hallitsevaa henkilöä. Nimen loppuosa **rik** on ruotsinkielessä valtakunta ja muinaissaksassa hallintoalue. Todennäköisesti Seitsemän Veljeksen Eero sai kuitenkin nimensä kuningas Eerik Pyhän mukaan, joka teki ensimmäisen ristiretken Suomeen.

Aleksis Kivi itse sanoo, että siinä on veljessarja jalo niinkuin sonnien. Veljesten elinaikana kuitenkin varmaan sonneja arvostettiin täysin toisin kuin nykyään. Olihan Viertolan kartanon härät kuuluisia, kunnioitettuja ja pelottavia. Joka tapauksessa Kiven maalaamat veljesten suomalaiset luonteenpiirteet ja nimien historiallisuus muodostavat ristikkäisen kontrastin, joka on monen muunkin suomalaisen piirteen ja tavan taustalla löydettävissä.

Seppo Räisänen

LÄHTEET: Uusi suomalainen nimikirja
Iso tietosanakirja

PS. Virikkeitä esimerkiksi etunimien tutkimiseen löytyy **Pirjo Mattilan** vetämän sukututkimusporukan istunnoista.

Yhdistyksemme **Tammenterhossa** on nykyisin tietokone, johon on hankittu mm. sukututkimusohjelma. Kuka haluaa, voi sitä hyödyntää.

SR



*Tutki paraimpia kirjailijoita
siten laajentaaksesi mieliku-
vitukseksi piiriä*

- ALEKSIS KIVI

PALKINNOT PALAUTTEISTA

Tammenterhon teemanäyttelyn palautteiden arvonnassa voittivat "Jupperi - furiiritilasta pientaloalueeksi" -kirjan seuraavat henkilöt:

ERKKI LEHTO

MIRJA SANDHOLM

ERKKI VUOKILA

ONNITTELUT VOITTAJILLE!

PÄTKÄUUTISIA HISTORIIKKI LINNAISISTA

PITKÄJÄRVEN KOEKALASTUS

Espoon ympäristökeskuksen ja kalastuskunnan toimesta suoritettiin Pitkäjärvessä koekalastus 9.7. Jupperin rannan tuntumassa.

Verkoilla tapahtuvan koekalastuksen avulla konvertoidaan, paljonko kalaa on järvessä yhteensä. Kaikki kerätyt kalat lasketaan kappaleittain.

Roskakalaa, lähinnä salakkaa, on Pitkäjärvessä runsaasti.



KONTIO TALLUSTELI LAAKSOLAHDENTIELLÄ

City-karhuksi ristitty kontio tallusteli Laaksolahdentiellä, josta lehdenjakaja sen bongasi varhaisaamun tunteina, kuten Ylen aikaisen uutisista saimme kuulla ja eri lehdistä lukea.

Yhdistyksemme oma valokuvaaja Olavi Laine sai em. lehdenjakajalta vinkin, ja kävi ottamassa valokuvan karhun käpälän jäljestä, jonka se oli jättänyt Laaksolahden seurakuntatalon tuntumassa olleeseen kosteaan kuraan.

Olavi ei ole vielä ehtinyt kehittää kuvaa, joten otoksen onnistumisesta ei ole tietoa. Mikäli kuva onnistui, voivat lukijat ihailia sitä seuraavassa lehdessämme.



Rajanaapurimme vantaalainen Linnaisten Omakotiyhdistys julkaisi 40-vuotisen toimintansa

juhlistamiseksi historiikin: **Kotini on Linnainen.** Kirja on ostettu yhdistyksemme käyttöön.



KOTINI ON LINNAINEN

Elämää Linnaisten omakotialueella 40 vuotta

TOIMITUS JA TAITTO

Erkki Anttonen

KANSI

Pertti Teittinen ja Erkki Anttonen

KANNEN KUVA

Heikki Näränen

JULKAISIJA

Linnaisten omakotiyhdistys ry

TOIMITUSKUNTA

Erkki Anttonen

Heikki Näränen

Ilkka Peräsalo

Anne-Mari Tylli

Marja-Liisa Koskimäki

Pekka Näränen

Pertti Teittinen

PAINO

Pikaset Oy

ISBN 952-90-8577-X

Vantaa 1997

KESKI-SAVO -> KANAVA MAAILMALLE

49. Valtakunnallisia kotiseutupäiviä vietettiin tällä kertaa kolmen kunnan alueella Joroisissa, Leppävirralla ja Varkaudessa 6.-10.8.1997. Yhdistyksen virallisena edustajana kotiseutupäivillä ja liittokokouksessa oli Kai Haapamäki, 'epävirallisemmin' allekirjoittanut.

Perinteiseen tapaan oli kahtena ensimmäisenä päivänä seminaarit: 6.8. Työn ja arjen vesi ja 7.8. Väki liikkeessä, joissa kummassakin käsiteltiin paikallista historiaa sekä ajan-kohtaisia asioita.

Varkaus oli allekirjoittaneelle uusi kokemus. Niinpä lähdettyäni helteisenä perjantai-iltapäivänä kaupunkia katselemaan ihmettelin, missä kaupungin keskusta on, sillä hotellini piti sijaita keskustassa torin vieressä. Tori oli, mutta missä tavaratolot ja muu liiketoiminta?

Onneksi kotiseutupäivien palvelu pelasi ja oppailta sain kuulla, että oltiin vanhassa keskustassa; uusi, varsinainen liikekeskusta löytyy puolentoista kilometrin päästä. Sinne en jaksanut helteessä kävellä, vaan sen sijaan löysin Varkauden kotiseutuyhdistyksen upean kotiseututalon, joka sijaitsi korkealla kummalla kauniin järvi-maiseman avautuessa rinteiden alapuolella.

Ohjelmatarjonta runsasta

Kotiseutupäivienohjelmatarjonta oli runsas. Seminaarit olisivat kiinnostaneet, mutta saavuihin vasta perjantaina puolen päivän aikaan ja ilmoittautumisen sekä ruokailun jälkeen ehdimme vain pistäytyä kahdessa keskustelukammarissa - Internet ja www-kotiseutusivut apuna kotiseutytyössä ja Kotiseutujärjestöjen osuus kaupunkien kehittämisessä. Tarjolla olisi vielä ollut pari muuta, joista Hiidenkivi ja jäsenlehti, olisi erityisesti kiinnostanut, muttei aika riittänyt.

Avajaisjuhla kanavan varrella Kotiseutupäivien avajaiset pidettiin perjantai-iltana Taipaleen kanavan varrella Höyrylaiva-tapahtumana.

Helteisen päivän upea ilta oli omiaan ulkosalla vietettävälle juhlaa, mutta yli tunnin seisokelu suuressa väkijoukossa otti voimille. Kanavan rinteiden nurmikolle ei ohiissa kesälenin-geissä ja vaaleissa vaatteissa tohtinut istahtaa, joten istuin-alusta olisi ollut tarpeen.

Avajaisten väripilkku oli Varkauden naisvoimistelijoiden viehkeä napatanssiesitys.

Illan päätteeksi viivähdimme vielä Taipaleen kanavamuseon pihassa, jossa esiintyivät varkautelaiset taiteilija- ja vapaa-ajan harrastajaryhmät. Tutustuimme myös kanavamuseoon.

Kotiseuturetki Heinävedelle Lauantaipäivän retkistä valitsin 13:sta vaihtoehdosta Luostarin kellot kutsuvat -nimisen retken, joka suuntautui Heinävedelle Lintulan ja Uuden Valamon luostareihin. Käytiin myös Varistaipaleen kanavalla ja ruokailtiin Karvion kievarissa. Retki oli erittäin antoisa.

Juhlailallinen

Kotiseutupäivien juhlaillallinen oli komeassa Varkauden liikuntatalossa, jonka avara liikuntahalli oli täytetty pitkällä illallispöydillä, joissa kuulemani mukaan oli lähes 600 illastajaa.

Ohjelma oli mukavasti huumorilla höystetty. Sen sijaan illallinen olisi kaivannut lisää höystä. Vaikkakin ruoka oli maukasta, ateria oli niin askeettinen, että minua vastapäätä istunut rouva ilmaisi asian hyvin osuvasti sanoessaan jälkiruoan koristeena olleen pienen melissanoksan olevan illallisen ainoa salaatti. Lisäksi juomatarjoilu oli niukkaa: vain lasillinen vettä ja vajaa valkoviiniä. Helteisen päivän iltana olisi pitänyt pöydissä olla vesikannut.

Kunnaat kotoiset

Valtakunnallisten kotiseutupäivien tilaustyönä oli Merita-teltassa lauantai-illan päätteeksi musiikkiteatteriesitys, jossa esiintyi varkautelaisia, leppävirतालaisia ja joroislaisia harrastajayhteisöjen edustajia.

Kunnaat kotoiset -esityksessä oltiin Kotiseutupäivien pääjuhlan harjoituksissa. Yllättäen ilmestynyt pelle tarttuu kaukosäättimeen ja ohjelma muuttuu.

Runsaan tunnin kestänyt esitys oli vauhdikas ja riemastuttava sekoitus perinteistä kotiseutujuhlaa ja modernia kaupunkilaisviihdettä.

Juhlajumalanpalvelus

Upeassa ja uljaassa Leppävirran kirkossa oli juhla jumalanpalvelus, jossa saarnasi piispa Wille Riekkinen, leppävirralaissyntyinen oopperalaulaja Jorma Hynninen lauloi ja urkujen lisäksi soitti Karjalan Sotilassoittokunta. Rouva Eeva Ahtisaari kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan.

Pääjuhla Merita-teltassa

Kotiseutupäivien pääjuhlassa oli juhlapuhujana rouva Eeva Ahtisaari, joka on syntyään varkautelainen.

Kaksituntinen ohjelma sisälsi musiikkiesityksiä, tanhuja ja laulua. Hengeltään se oli sekä harras että huumorilla viritetty. Karjalan Sotilassoittokunta, Varkauden soittokunta ja pelimanniyhtye Rimpsaus huolehtivat musiikista. Seuraavien kotiseutupäivien paikkakuntia esiteltiin ja lähetettiin valtakunnallisten kotiseutupäivien viesti eteenpäin.

50. valtakunnalliset kotiseutupäivät ovat Hämeenkyrössä ja Ikaalisissa 5.-9.8.1998.

Yhteenvetoa

Hyvin olivat kotiseutupäivien isännät Joroinen, Leppävirta ja Varkaus selviytyneet järjestelyistään. Kansliatilat Varkaus-salissa, ruokailu Päiviönsaaren koululla ja Merita-teltta olivat kiitettävästi kävelymatkan päässä toisistaan.

Opastukset toimivat kitkattomasti, ruoka oli maukasta ja sitä oli runsaasti. Ja ohjelmaa oli moneen makuun, vaikkei kaikkea ehtinyt 'maistellakaan'.

TEKSTI: Saini Lanu

TAPAHTUMAKATSAUS

TEKSTI: Saini Lanu
KUVAT: Saini Lanu
&
Silve Sahlan

SIIVOUSTALKOOT

Yhdistyksen siivoustalkoissa tiistaina 22.4. oli kolmisenkymmentä talkoolaista, joista lapsia oli jälleen enemmistö. Onkin todettava, ettei aikuisia tunnu kiinnostavan muu kuin palamatoman jätteen poiskuljetus, koska siirtolavat täyttyvät tavaroista, mutta talkootyössä on puurtamassa aina sama pieni porukka keväästä toiseen.

Ei ollut sääkään häävi, vain muutama aste lämmintä, tuuli rajusti, satoi räntää ja rakeita. Ainakaan eivät roskat lennelleet, märkiä kun olivat.

Itse kävin siivoamassa pääte-pysäkin tienoon, ja siellä kyllä roskaa riitti yhdelle ihmiselle. Bussikuskeillakin taitaa olla liian lyhyet tauot, koska paperilautaselta löytyi kesken jäänyt ateria, josta oli vain vähän sipaistu, ja kiireessä lieene maito-, mehu- ja jugurttipurkit paiskittu pitkin ja poikin.

Märän ja likaisen urakan jälkeen maistuivat Tammenterhossa talkookahvit ja -mehut lisukkeineen.

YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS

Tammenterhossa 23.4 pidettyyn yhdistyksen kevätkokoukseen osallistui 14 jäsentä.

Kevätkokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat:

- hyväksyttiin yhdistyksen toimintakertomus vuodelta 1996, johon lisättiin Kehä II:n jatkoon rakentamista käsittelevä tilaisuus Jupperin koululla;
- esitettiin ja käsiteltiin vuoden 1996 tilinpäätös;
- luettiin tilintarkastajien lausunto;
- päätettiin myöntää vastuuvapaus johtokunnalle ja muille tilivelvollisille tilikaudelta 1.1. - 31.12.1996;

- muina esille tulleina asioina käsiteltiin:

- keskusteltiin uudisrakentamisesta tapahtuvasta tontilla olevien puiden lähes täydellisestä hävittämisestä ja kaatamisesta;
- johtokunta velvoitettiin lähettämään rakennusvalvonta- ja kaupunkisuunnittelukeskuksille kirjelmät, joissa paheksutaan nykyistä käytäntöä.

Kokouksen puheenjohtajana toimi Silve Sahlan ja sihteerinä Kai Haapamäki. Pöytäkirjan tarkastajina ja samalla äänenlaskijoina olivat Pirjo Mattila ja Tellervo Leinonen.

PITKÄJÄRVEN VPK:N SENIORISEURA

28.4. kokoontui Pitkäljärven VPK:n tiloihin joukko vartuneempaa porukkaa keskustelemaan PjVPK:n toiminnan tukemiseksi perustettavasta senioriseurasta. Vapaassa keskustelussa kaavaailtiin suuntaviivoja ja toiminta-ajatuksia. Oltiin sitä mieltä, että seuran toiminta pyritäisiin pitämään vapaamuotoisena, ja ettei vielä tässä vaiheessa lyödä lukkoon minkäänlaisista toimintalinjaa, vaan kuullostellaan PjVPK:n tulevia ehdotuksia.

Keskustelujen päätteeksi sovittiin, että paikalla olleet 10 senioria muodostavat tästä lähin yhteistoimintaelimen, joka on käytettävissä tarpeen vaatiessa, ja jonka linjanvedoista kokoonnutaan päättämään myöhemmässä vaiheessa.

Tilaisuuden vetäjänä toimi Kari Blomqvist, joka valittiin kokoonkutsujaksi.

jatkuu →

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia. Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:

kokosivulta	200 mk
puolisivulta	120 mk
neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukvien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätoimittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

Kaikki, jotka ovat kiinnostuneita kyseisestä senioritoiminnasta ovat tervetulleita mukaan, ja voivat ottaa yhteyttä keneen tahansa em. kokoukseen osallistuneista.

Osallistujat ja puhelinnumerot:

Kari Blomqvist, 049-445 821
Seppo Hakulinen, 846 001
Martti Karhu, 597 814
Mirja Karhu, 597 814
Saini Lanu, 846 054
Helena Näsi, 853 1591
Matti Orasjärvi, 845 122
Seppo Räisänen, 846 487
Aarre Varja, 593 415

UNIEN PUUTARHA

Jupperilaisen taiteilija **Ahti Parviaisen** öljyvärimaalauksia ja valokuvakollaaseja oli huhtikuussa koko kuukauden ajan esillä Espoon monitaidekeskuksessa.

Ahti Parviainen on syntynyt vuonna 1959 ja hänellä on ollut näyttelyitä mm.:

Vincent van Gogh workshop,
 Mallorca, 1986
Kulttuurikeskus Lepakko,
 Helsinki, 1990
Espoon pääkirjasto, 1995

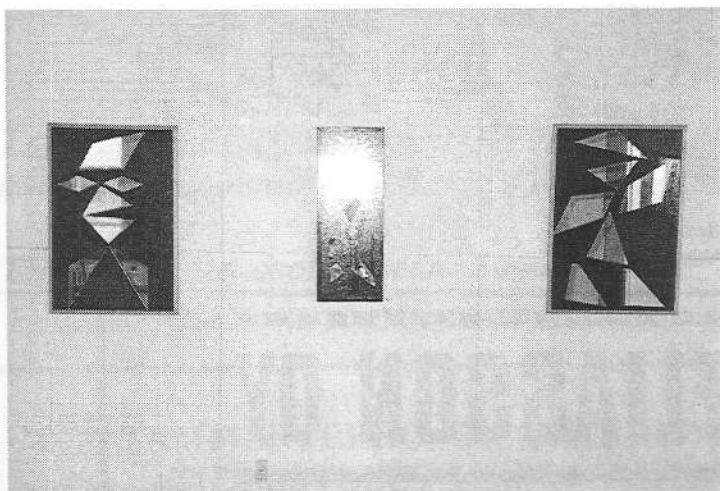


RANTATALKOOT

Ei ollut sää 15.5. rantatalkoissa-kaan suosiollinen, vaikka oltiin jo toukokuun puolivälissä. Aurinko kyllä paistoi, mutta raju tuuli lennätti kosteista roskista kootun nuotion savut Lanunmäkeen asti. Talkoisiin lähtiessäni haistelin pihamaalla ja mietin, josko jossakin on tulipalo. Rantaa lähestyessäni ja savupilven sakeutuessa tajusin, että rannasahan se palaa.

Rannalla puuhaili kymmenkunta ihmistä. Rantaa saatiin siistittyä, mutta laituria ei paikalleen saatu, vaan **Haapamäen Kai** kävi poikansa kanssa asentamassa sen myöhemmin paikoilleen.

Nuotiossa oli sen verran liekkiä, että saatiin makkaraa paistettua, ja makkaran kyyti-poikana oli keskaria ja limua.



KUIVAKUKKATÖITÄ
 KOTIA KORISTAMAAN - LAHJOIKSI!

O N N E N P Ä I V Ä

Tammipääntie 26 B

puh. 853 4304

LEENA



HYMYÄ HUULEEN

SYKSY 1997

To 11.9. klo 19.30
Tapiolasali
80/50/30 mk
Sakari Oramo, johtaja
Anu Komi, sopraano
Seppo Pohjola:
Kantaesitys
Beethoven: Sinfonia
nro 5 op. 67 E-molli
Debussy: Nuoruuden
lauluja
Szymanowski: Słopiewnie

To 18.9. klo 19.30
Tapiolasali
80/50/30 mk
Atso Almila, johtaja
Pasi Pirinen, trumpetti
Mendelssohn: Hebridi-
alkusointu op. 26
Haydn: Trumpetti-
konsertto Es-duuri
Brahms: Serenadi op. 16
A-duuri

Su 21.9. klo 16.30
Tapiolasali
lämpö, 50 mk
sis. tarjottu
Musikista puheen ollen
Sunnuntai-iltapäivän
musiikki- ja keskustelu-
tilaisuus

Pe 3.10. klo 19.30
Tapiolasali
80/50/30 mk
Okko Kamu, johtaja
Laura Mikkola, piano
Mozart: Pianokonsertto
nro 6 B-duuri K. 238
Mozart: Pianokonsertto
nro 17 G-duuri K. 453

Pe 10.10. klo 19.30
Tapiolasali
80/50/30 mk
Shuntaro Sato, johtaja
Jan Söderblom, viulu
Schönberg: Kamari-
sinfonia op. 9 nro 1
Hartmann: Concerto
funebre
Mozart: Sinfonia nro 25
g-molli K. 183

Ti 14.10. klo 19.30
Tapiolasali
120/90/50 mk
Espoon pianoviikon
avajaiskonsertti
Ani Rasilainen, johtaja
Joanna MacGregor, piano
Maxwell Davies:
An Orkney Wedding,
with Sunrise
Birtwistle: Slow Frieze
Mendelssohn: Sinfonia
nro 3 a-molli op. 56
"Skottilainen"
Gerstwin: Rhapsody in
Blue

Su 26.10. klo 16.30
Tapiolasali
lämpö, 50 mk
sis. tarjottu
Musikista puheen ollen
Sunnuntai-iltapäivän
musiikki- ja keskustelu-
tilaisuus

Pe 31.10. klo 19.30
Tapiolasali
80/50/30 mk
Jean-Jacques
Kantorow, johtaja
Arto Noras, sello
Sostakovič
Kamarisinfonia op. 81a
puhalletuille
Johann Sebastian Bach:
Sellokonsertto
nro 2
Tšaikovski: Pezzo
Capriccioso op. 62
Bizet: Sinfonia nro 1

Pe 7.11. klo 19.30
Tempeliaukio
kko, Hki
80/50/30 mk
Harry Christophers,
johtaja
Sopraanosolisti ilmoite-
taan myöhemmin.
Händel: Arrival of
the Queen of Sheba
Händel: Water Music Suite
Händel: Silente Venti
Mozart: Exsultate,
jubilate
Mozart: Sinfonia nro 38
D-duuri K. 504
"Prahalaan"

To 13.11. klo 19.30
Tapiolasali
80/50/30 mk
Hannu Lintu, johtaja
Mikael Helasvuo, huilu
Aki Sirkesalo, laulu
Sibelius: Kreivittären
muotokuva
Järnefelt: Kehtolaulu
Rautavaara: Lintukoto
Kimmo Hakola:
Kantaesitys
Chydenius - Lehtinen y.m.

Pe 21.11. klo 19.30
Tapiolasali
80/50/30 mk
Jean-Jacques
Kantorow, johtaja
Pianosolisti ilmoitetaan
myöhemmin.
Beethoven: Sinfonia
nro 6 F-duuri op. 68
"Pastoraalisinfonia"

Su 23.11. klo 16.30
Tapiolasali
lämpö, 50 mk
sis. tarjottu
Musikista puheen ollen
Sunnuntai-iltapäivän
musiikki- ja keskustelu-
tilaisuus

Pe 5.12. klo 19.30
Tapiolasali
80/50/30 mk
Frans Helmerson, johtaja
Miriam Fried, viulu
Stravinsky: Dances
concertantes
Barber: Viulukonsertto
op. 14
Brahms: Serenadi D op. 11

To 11.12. klo 19.30
Espoon kirkko
80/50/30 mk
Tuija Hakola, fortepiano
J.Ch. Bach: Sinfonia
Mozart: Pianokonsertto
nro 12 A-duuri K. 414
Mozart: Pianokonsertto
nro 13 C-duuri K. 415

Pe 12.12. klo 19.30
Ohjelma ja esiintyjät
samat kuin to 11.12.
Ritarihuone, Hki
80/50/30mk

MUUTOKSET MAHDOLLISIA

KAUSIKORTIT
- Myynti kausikorttisarjoihin (punainen/
sininen/keltainen) alalla 19.5.-23.8.1997.
- Kevään 1997 kausikorttilaisten paikat
pidetään asianomaisille varattuina
19.5.-16.8.1997. Tänä aikana vanhan
kausikorttipaikan voi lunastaa uudelleen
syyskaudelle 1997.
- Punainen kausikorttisarja / 10 konserttia:
normaalihinta 630 mk, eläkeläiset 400 mk.
- Sininen ja keltainen kausikorttisarja /
5 konserttia: normaalihinta 340 mk,
eläkeläiset 220 mk, opiskelijat 100 mk.

KONSERTTILIPUT
- Yksittäislippujen myynti kaikkiin syksyn
konsertteihin alkaa 28.8.1997.
- Ryhmäläennuslippu normaalihintaisiin kon-
sertteihin (vähintään 5 henkilöä) 470 mk.

LAHJAKORTIT
Tapiola Sinfonietaan lahjakortteja 80 mk ja
220 mk myydään kaikissa Lippupalvelun
myyntipisteissä ja Espoon kulttuuri-
keskuksessa.

MYYYNTI
Lippupalvelu ja Espoon kulttuurikeskus.
p. 816 57234.

TIEDUSTELUT
Tapiola Sinfonietaa/

Musiikki on
sövelten kemia. **KEMIRA**



- Kompastuin sellaiseen
Tervetuloa-mattoon.



- Taitaa mennä ihana aamu pilalle
jos herätän hänet.

- Olen niin kyllästynyt telkka-
riin, nuori avovaimo valittiin
ystävättärelleen.
- Se on yhtä väkivaltaa
seksiä. Jos mä avaan televi-
soria, niin tulee väkivaltaa.
mä suljen sen, seuraa sek-

- Mikä on puhelinraha ees-
si?
- Ringa ropo.

Juuri taloon muuttaneella
pariskunnalla oli raisut juh-
lat meneillään, kun yhtiöä
puhelin soi. Puhelun päätyt-
tyä emäntä laski luurin ja
sanoi miehelleen:

- Mikä onni, ettei valittu
huoneistoa alakerrasta. Siel-
tä soitettiin juuri ja valitet-
tiin, että siellä on ihan kau-
hea meteli.

Tarjoilija, vieläkö teillä on
etanoita?
- Ei, ei, meillä on kot-
naan uusi henkilökuuta.

Kärpänen toiselle kärpäsel-
le:
- Hei, tuus kattoon kat-
toon, kun kaveri tapettiin
tapettiin!

- Rouva, ovella on mies,
jolla on kainalosauvat, sisäk-
ko ilmoitti.
- Liisa on hyvä ja sanoo
hänelle, ettemme nyt tarvitse
sellaisia.



J. ELIASSON OY

SANTARADANTIE 01370 VANTAA PUHELIN 09-8735100
TELEFAX 09-8736176

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin jatkaa entiseen tapaan torstaisin klo 18 - 19. Eka kerta 4.9. Kerhon vetäjänä Jenni Lindholm.

Tervetuloa mukaan!

toivoo JENNI puh. 846 487 (Huom! numero muuttunut)

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" on viime aikoina kehitelty näyttelyitä, mutta se on avoin kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun. Yhdistyksen juhlapöytä on edelleen jaossa ja myynnissä.

Pistäytykääpä joka toinen tiistai klo 19-21 ja aloitetaan 9.9.

TERVETULOA! toivottaa SAINI puh. 846 054

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka keskiviikko klo 19 alkaen 17.9. Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivoo PIRJO, puh. 845 004



TAMMENTERHOSSA NÄYTTELYTEEMA VAIHTUU

TALOT JUPPERISSA: VANHAA JA UUTTA on uusi teema näyttelyssä, joka avataan sunnuntaina 24.8. klo 11-13 TAMMENTERHOSSA.

TERVETULOA osoitteeseen: Tammipääntie 33



JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

->-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS

1997 TAPAHTUMAKALENTERI 1997

24

ELOKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
31					1	2	3
32	4	5	6	7	8	9	10
33	11	12	13	14	15	16	17
34	18	19	20	21	22	23	24
35	25	26	27	28	29	30	31
36							

ELOKUU

- 5.8. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 24.8. su lehti 3/97 ilmestyy
- ***YHTEISTUVALLA*****
NUORTEN JAMIT
- 24.8. su klo 18.00-19.00
- 26.8. ti klo 18.00-19.00
- 28.8. to klo 18.00-19.00
 esijamit kolmena iltana
- 30.8. la klo 18.00-22.00
 NUORTEN JAMMAILUILTA

SYYSKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
36	1	2	3	4	5	6	7
37	8	9	10	11	12	13	14
38	15	16	17	18	19	20	21
39	22	23	24	25	26	27	28
40	29	30					
41							

SYYSKUU

- 2.9. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 4.9. to klo 18.00-19.00
 askartelukerho alkaa
 aina torstaisin
- 9.9. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 17.9. ke klo 19.00
 sukututkimuskerho alkaa
 aina keskiviikkoisin
- 23.9. ti klo 19.00 "Sainin seura"

LOKAKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
40			1	2	3	4	5
41	6	7	8	9	10	11	12
42	13	14	15	16	17	18	19
43	20	21	22	23	24	25	26
44	27	28	29	30	31		
45							

LOKAKUU

- 7.10. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 10.10. pe ALEKSIS KIVEN PÄIVÄ
- 12.10. su aineisto JOY-lehteen 4/97
 LEHTI ON JUHLANUMERO
- 14.10. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 26.10. su KESÄAIKA PÄÄTTY
- 28.10. ti klo 19.00 "Sainin seura"

SEURAAVA LEHTI 4/97 ILMESTYY 16.11.1997

JUHLANUMERONA

AINEISTO LEHTEN 12.10. MENNESSÄ

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU

Yhdistyksen toimitilassa Tammipääntie 33

!!

TULKAA MUKAAN

!!